ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΝΑΓ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡ. Τ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ
ΘΕΜΙΣΤ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ
ΧΡ. ΚΑΡΜΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

" TRAPEZITIKI " - ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYÉS DE LA BANQUE NATIONALE DE GRÈCE

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 52 - ΤΗΛ. 27-944 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Β. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ | ΙΟΥΛΙΟΣ 1939 ΕΤΟΣ Ε΄· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 61

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Σεβαστὲ Διοικητά,
Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Ὅταν πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἀληθινῆς ἀποθεώσεως ἐπανηγυρίζαμεν τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ὑπερόχου καὶ ὑποδειγματικῆς σταδιοδρομίας Σου, ἦσουν τόσο γεμᾶτος ἀπὸ λάμψιν ἀκμῆς καὶ ὑγείας, ἀπὸ ἀκτινοβολίαν ζωῆς καὶ ἐνεργείας, ὥστε εἰς ὅλους μας εἶχεν ἑδραιωθῆ ἡ ἐλπίς, ὅτι ἐπὶ ἔτη μακρότατα θὰ Σὲ εἴχαμε ἀκόμα ἐν μέσῳ ἡμῶν διὰ νὰ μᾶς φωτίζῃς καὶ μᾶς καθοδηγῇς καὶ νὰ παρέχῃς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα καὶ τὸν τόπον τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας Σου.

«Ἀλλὰ τῶν θνητῶν αἱ ἐλπίδες ὡς ἐλαφρὰ διαλύονται ὄνειρα βρέφους». Ποῖος νὰ μᾶς τὸ ἔλεγε, τὴν χαρμόσυνον ἐκείνην ἡμέραν, ὅτι θὰ ἔκοπτε τόσο γρήγορα ἡ Μοῖρα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς Σου· ὅτι τόσον αἰφνηδίως θὰ Σὲ ἐχάναμε, ὅτι τόσο σύντομα θὰ ἐκαλούμην νὰ ἐκπληρώσω τὸ πικρότατον τοῦτο καθῆκον νὰ Σ' ἀποχαιρετήσω ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱδρύματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσες τὴν ζωήν Σου, ὑπερχόμενον εἰς τὸ τελευταῖον κι' αἰώνιον ταξίδι. Καὶ πῶς νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκον αὐτὸ κατὰ τρόπον ἄξιον Σοῦ καὶ τῶν ἔργων Σου, ὅταν αἰσθάνομαι ὅτι αἱ λέξεις εἶναι πτωχότατα καὶ ἀνεπαρκέστατα σύμβολα προκειμένου νὰ ἐκφράσουν τὸν πόνον ποὺ δοκιμάζομεν; Καὶ εἶναι μεγάλος ὁ πόνος ποὺ μᾶς ἀφήνεις, πολυθρήνητε φίλε! Διότι φεύγεις ἐπάνω εἰς τὸ ἀποκορύφωμα τῆς φωτεινῆς δράσεώς Σου καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ ἐχρειάζεσο ὑπέρποτε εἰς τὸ Ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον ἀπηρφάνισεν ἡ ἀποχώρησίς Σου· φεύγεις εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ψυχραιμία Σου, ἡ διαύγειά Σου, ἡ ἀσφαλεστάτη κρίσις Σου, ἡ πλουσιωτάτη πεῖρά Σου καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος δεξιότης εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων, ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπέροχα προσόντα τῆς μεγάλης Σου προσωπικότητος ἐπρόκειτο νὰ ἐξυπηρετήσουν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φορὰν τὰ μεγάλα οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς Χώρας.

Ἡ μόνη καὶ ἀσθενεστάτη — ἀλλοίμονον! — παρηγορία διὰ τὴν τεραστίαν αὐτὴν ἀπώλειαν, εἶναι ὅτι τὸ ἔργον Σου καὶ τὸ παράδειγμά Σου μένει καὶ θὰ μένῃ ὡς λαμπρὸν μετέωρον διὰ νὰ φωτίζῃ καὶ νὰ καθοδηγῇ· μένει ὡς ἀνάγλυφον δίδαγμα παιδαγωγικῆς σημασίας διὰ τὴν νεότητα τοῦ ἔθνους, διότι ἐπραγματοποίησες τὰς τολμηροτέρας φιλοδοξίας μόνον μὲ τὰς ἰδίας δυνάμεις, τὰ προσωπικά Σου χαρίσματα διανοητικὰ καὶ ἠθικά, συμπληρούμενα ἀπὸ τὴν ἀκατάβλητον ἐργατικότητά Σου.

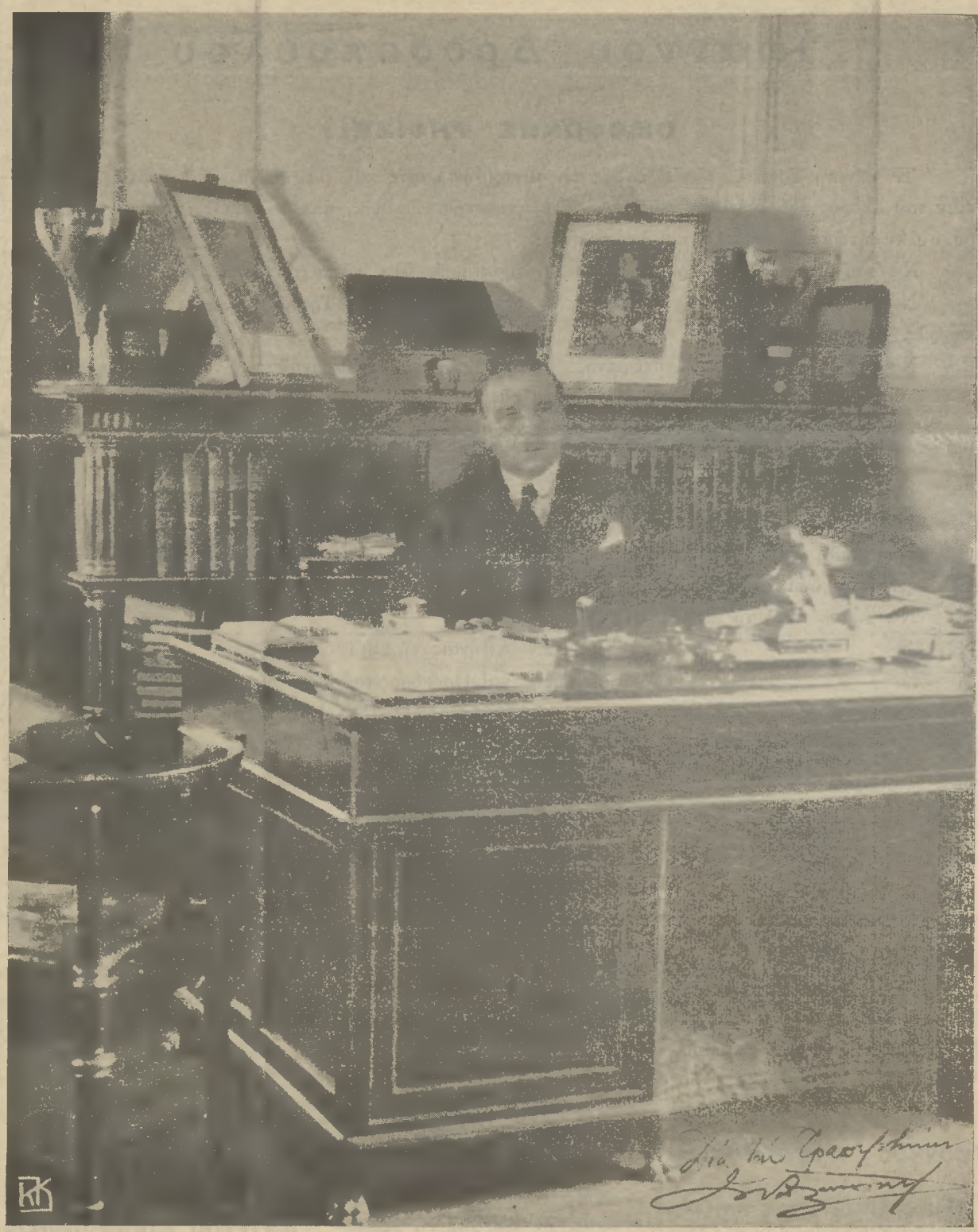

Χάρις εἰς αὐτὰ τὰ προσόντα ἐπροχώρησες εἰς τὴν ἐκπληκτικήν Σου σταδιοδρομίαν μὲ τὸν ρυθμὸν τῶν μεγάλων δημιουργῶν. Ἀπὸ τὴν σκληράν, ἐπίμοχθον, ἀλλὰ καὶ τόσον διδακτικὴν ὑπηρεσίαν Σου ὡς ὑπαλλήλου ἐξώρμησες ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων τῆς ἱεραρχίας μέχρι τῆς Διοικήσεως τοῦ μεγάλου πιστωτικοῦ Ἱδρύματος εἰς τὴν δυσχερεστέραν ἀκριβῶς περίοδον τῆς μακρᾶς καὶ πολυκυμάντου ἱστορίας του — ἐποχὴν ἀληθοῦς κοσμογονίας, ἀλλὰ καὶ μεγάλων κλονισμῶν, ἐθνικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ θλιβερῶν διαιρέσεων, ἡρωϊκῆς προσπαθείας ἀλλὰ καὶ ἀποσυνθετικῶν τάσεων. Ἐν μέσῳ τῶν ἀνέμων, τῶν κυμάτων καὶ τῶν σφοδρῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων καταιγίδων, οὐδείς ποτε Σὲ εἶδε λιποψυχοῦντα ἢ καμπτόμενον, ἀλλ' ἄγρυπνον πάντα, ὄρθιον, γαλήνιον εἰς τὸ πηδάλιον νὰ ὁδηγῇς δεξιώτατα τὸ σκάφος διὰ μέσου ἀπείρων σκοπέλων καὶ συμπληγάδων.

Ἀλλὰ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς δράσεώς Σου ὑπῆρξε ἡ λύσις τοῦ δεινοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον ἐτέθη πρὸ ἑνδεκαετίας, ὅταν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, χάριν γενικωτέρου σκοποῦ, παραιτηθεῖσα τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου καὶ ἀπομείνασα τράπεζα ἐμπορική, ἔπρεπε καὶ τὴν ἰσχυράν της θέσιν νὰ διατηρήσῃ καὶ τὸν κοινωφελῆ χαρακτῆρά της νὰ μὴ ἀποβάλῃ. Χάρις εἰς τὸ δαιμόνιόν Σου κατώρθωσεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα παρ' ὅλην τὴν φοβερὰν κρίσιν καὶ τὴν πτώχευσιν τοῦ Κράτους ὄχι μόνον ν' ἀποκαταστήσῃ ἀκέραια τὰ κεφάλαιά της, ἀλλὰ καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν παλαιάν της πίστιν καὶ τὴν ἀρχαίαν εὔκλειαν. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν σκληρὰν προσπάθειαν ἐκράτησες ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῶν πατριωτικῶν παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι ἐνεσαρκώθησαν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων Διοικητῶν τῆς Τραπέζης· οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλησμόνησες τὸν γενικώτερον ἐθνικὸν προορισμὸν τοῦ Ἱδρύματος· καὶ εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ βαθὺς ἐκεῖνος μελετητής, ὁ ὁποῖος θ' ἀνέλυε τὴν τεραστίαν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἑλλὰς κύριον παράγοντα καὶ συντελεστὴν αὐτῆς τῆς προόδου θὰ εὕρισκε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ὄπισθεν αὐτῆς τὴν μεγάλην μορφήν Σου.

Ἀλλ' ἐπάνω ἀπὸ τὰς ἐπαγγελματικάς Σου ἱκανότητας ἔλαμπαν τὰ πλούτη τῆς ψυχῆς Σου, ἡ μεγάλη Σου καρδιά, γεμάτη ἀπὸ καλωσύνη, θερμοτάτη συμπάθεια πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἀνεξάντλητον εὐσπλαγχνίαν. Εἶναι ἀμέτρητοι ὅσοι Σὲ προπέμπουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν μὲ δακρυσμένα μάτια καὶ μὲ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην, ἄπειροι ὅσοι ἔχουν εὐεργετηθῆ ἀπὸ Σὲ ὄχι μὲ τὸ χρῆμα τῆς Τραπέζης ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὸ ἰδικόν Σου ποὺ ἐσκορπίζετο πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς δυστυχισμένους.

Ἂν ἦτο δυνατὸν ν' ἀνοίξῃς διὰ μίαν στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς, θὰ ἔβλεπες ὅτι δὲν ἔσπειρες μάταια τοὺς θησαυροὺς τῶν ἔργων Σου καὶ τῆς καρδιᾶς Σου. Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος μὲ ἀληθινὴ συγκίνησι Σὲ προπέμπει εἰς τὴν αἰωνίαν Σου κατοικίαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Κράτος ποὺ σὲ τιμᾷ διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ποὺ τοῦ προσέφερες. Σὲ προπέμπουν οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες καὶ οἱ δημόσιοι ὀργανισμοί, Σὲ προπέμπουν ὅλοι οἱ οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ τῆς Χώρας, οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς παραγωγῆς, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ βιομήχανος, τοὺς ὁποίους ἔσωσες ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς κρίσεως καὶ τοὺς ἐνίσχυσες διὰ ν' ἀναπτυχθοῦν καὶ νὰ προοδεύσουν, Σὲ προπέμπουν οἱ ἀγρόται τοὺς ὁποίους ἀπελύτρωσες ἀπὸ τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ παρεσκεύασες τὴν ἀποκατάστασίν των, Σὲ προπέμπει ὁ ἀστὸς καὶ ἡ φτωχολογιὰ ποὺ εὐηργέτησες· οἱ ἁπλοϊκοὶ σύντροφοι τοῦ κυνηγιοῦ καὶ τοῦ ψαρέμματος καὶ τέλος ἡ ἀπειρία τῶν προσωπικῶν φίλων διότι μόνον τοιούτους εἶχες καὶ κανένα ἐχθρόν. Ὑπὲρ ὅλον ὅμως αὐτὸν τὸν κόσμον πενθεῖ καὶ εἶναι συντετριμμένον τὸ Ἵδρυμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσες τὴν ζωήν Σου καὶ οἱ ὑπάλληλοί του διὰ τοὺς ὁποίους ὑπῆρξες ἀντιλήπτωρ στοργικός, προστάτης ἀκούραστος, ἀληθινὸς πατέρας.

Καὶ ὅλοι αὐτοὶ γονυκλινεῖς — καὶ μαζί των καὶ ἐγὼ ποὺ μόνος γνωρίζω τί μὲ στερεῖ ὁ θάνατός Σου — δέονται εἰς τὸν Ὕψιστον νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους του καὶ ἐν δόξῃ ἀναπαύσῃ τὴν μεγάλην Ψυχήν Σου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον Συνεδρίασιν, ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἐπιτίμου Δημότου Ἀθηναίων

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τετιμημένου διὰ τοῦ Μεταλλίου τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀκοῦσαν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγορητῶν, οἵτινες ἐξῆρον τὴν ἐξαιρετικὴν συμβολὴν τοῦ μεταστάντος εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἣν ὅλως ἰδιαιτέρως ἠγάπησε, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν παρέλειψεν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιδείξῃ τὴν θερμὴν στοργήν του παραστὰς πάντοτε συνεργάτης πολύτιμος εἰς τὸ ἔργον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς

Ψηφίζει παμψηφεὶ

Νὰ κατατεθῶσι στέφανοι ἐπὶ τῆς σοροῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Νὰ ἀναρτηθῶσιν αἱ σημαῖαι μεσίστιοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας εἰς τὰ Δημοτικὰ Καταστήματα.

Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ τῶν Δημοσυντηρήτων Ἱδρυμάτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας, καὶ νὰ παρακολουθήσουν ταύτην ὁ Δήμαρχος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Δήμου καὶ τῶν Δημοσυντηρήτων Ἱδρυμάτων.

Νὰ συνοδεύσῃ τὴν ἐκφορὰν ὁλόκληρος ἡ Φιλαρμονική.

Νὰ παραχωρηθῇ τάφος, τιμῆς ἕνεκεν, δωρεὰν εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον.

Νὰ στηθῇ ἡ προτομή του εἰς μίαν τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως, ὁδὸς τῆς ὁποίας φέρει ἤδη τὸ ὄνομά του, καὶ

Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δήμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΙΤΣΙΔΑΣ

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ Διοικητοῦ τοῦ Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

πιφανοῦς ἀνδρός, ἐπὶ δύο ὁλοἐκλήρους γενεὰς καρποφόρως δράσαντος καὶ προσενεγκόντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας, τὸ κράτος καὶ τὸ ἔθνος,

Ψηφίζει ὅπως

1) Ἀναρτηθῶσιν εἰς τὰ Καταστήματα τῆς Τραπέζης μεσίστιοι σημαῖαι ἐπὶ τριήμερον.

2) Ἀργήσωσι τὰ γραφεῖα αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Ἐκφρασθῶσι συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

4) Καταθέσῃ στέφανον.

5) Παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὴν κηδείαν.

6) Διατεθῶσι δραχμαὶ διακόσιαι χιλιάδες ὑπὲρ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων.

7) Δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γεν. Συμβουλίου
Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης
τῆς Ἑλλάδος
Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τῇ 28ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1939 καὶ ὥρᾳ 10.30′ π.μ. ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ εἰδήσει τοῦ ἀπροσδοκήτου θανάτου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἀνδρὸς ἀφιερώσαντος τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ συνδέσαντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀρρήκτως πρὸς τὴν Τράπεζαν ἧς ὑπῆρξεν Ἱδρυτής, ὁμοφώνως ψηφίζει τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συντετριμμένη ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ βαθύτατα αὐτῆς συλλυπητήρια.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἐπὶ τριήμερον ἡ σημαία τοῦ Καταστήματος.

3) Νὰ ἀργήσωσι τὰ Γραφεῖα αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

4) Νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν ἐν σώματι ὁ Ὑποδιοικητής, οἱ Σύμβουλοι καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

5) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ.

6) Νὰ σφραγισθῇ πενθίμως ἐπὶ τρίμηνον ἡ ἀλληλογραφία τῆς Τραπέζης.

7) Νὰ εἰσφέρῃ εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος δραχ. 50.000 ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου «Ἁγία Σοφία», οὗτινος ἐτύγχανε Πρόεδρος καὶ δραχ. 50.000 ὑπὲρ τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν Βούλας τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

8) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ὁ Πρόεδρος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης
Γ. Κ. ΙΑΤΡΟΥ
Τὰ Μέλη
Α. Κοριζῆς, Μ. Μελᾶς, Γ. Νικολαΐδης, Κ. Τσέλλος, Π. Καραπάνος, Κ. Σφυρῆς, Ν. Μπακόπουλος, Γ. Ψιακῆς, Φ. Δραγούμης, Β. Παντούλης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Ψηφίζει:

1) Νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ συλλυπητήρια τῆς Τραπέζης εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ ἡ Διοίκησις καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν κηδείαν.

4) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἱδρύματος.

5) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1939.

Ὁ Διοικητὴς
Α. Κ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος
ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑΣ

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
ΜΙΙ. Β. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Ὑπὸ μεγίστης κατεχόμενον ὀδύνης, ὀφειλομένης εἰς βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ λύπην ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μέχρι προσφάτως, ἐπὶ πλέον τῆς πεντηκονταετίας ὑπηρετήσαντος καὶ διοικήσαντος τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρός, τοῦ καὶ εἰς τὸ ἔθνος παρασχόντος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μεγίστας ὑπηρεσίας, τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκτάκτως συνελθὸν ἐπὶ τῷ σκληρῷ ἀγγέλματι τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΨΗΦΙΖΕΙ:

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μὲ συντριβὴν ψυχῆς καὶ βαθύτατα αἰσθανομένη τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναλωθέντος ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει αὐτῆς, ἀπευθύνει εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ συλλυπητήρια βαθύτατα καὶ ἀποφασίζει:

Νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία εἰς ὅλα τὰ καταστήματα τῆς Τραπέζης.

Νὰ ἀργήσωσι τὰ γραφεῖα ἁπάντων τῶν καταστημάτων τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς.

Νὰ κατατεθῇ δάφνινος στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ, προσφωνοῦντος τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ προέδρου τοῦ γενικοῦ συμβουλίου ἐν ὀνόματι τῆς Τραπέζης.

Νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἐκφοράν, ἐν σώματι, ὁ ὑποδιοικητής, οἱ σύμβουλοι καὶ τὸ προσωπικόν.

Νὰ σφραγισθῇ πενθίμως ἐπὶ τρίμηνον ἡ ἀλληλογραφία τῆς Τραπέζης.

Νὰ εἰσφέρῃ ἡ Τράπεζα εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων «Ἡ Ἁγία Σοφία», οὗ ἐτύγχανε πρόεδρος, δραχ. 100.000.

Νὰ στηθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος ἡ προτομὴ τοῦ ἀειμνήστου διοικητοῦ αὐτῆς.

Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Οἱ σύμβουλοι: Κλέαρχος Μανέας, Βίκτωρ Δούσμανης, Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, Ἰωάν. Τερζάκης, Θεόδωρος Ρετσίνας, Ἀντών. Μπενάκης, Ἀλέξανδρος Διομήδης, Γεώργ. Πωλογεώργης, Γ. Ἐμπειρικος, Νικόλαος Ρίζος Ραγκαβῆς, Ἀλέξανδρος Κουκλέλης, Κωνσταντῖνος Ζαβιτσιᾶνος, Νικόλαος Πετρίτζης.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτίμου Διοικητοῦτῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἀφιερώσαντος τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ἀποφασίζει ὅπως:

α) Ὑποβληθῶσι θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

β) Ἀναρτηθῇ ἐπὶ πενθήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ.

γ) Καταβληθῶσι δραχμαὶ δεκακισχίλιαι (10.000) εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἵνα διατεθῶσιν ὑπὲρ ἀπόρων ἀσθενῶν μελῶν αὐτοῦ.

4) Κατατεθῇ βαρύτιμος στέφανος εἰς τὴν σορόν του.

ε) Παρακολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐν σώματι τὴν κηδείαν του, καὶ

στ) Δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐκτάκτως, σήμερον τὴν 28ην Ἰουλίου 1939 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἰωάννου Δροσοπούλου

καὶ ἀκούσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐξάραντος τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός, τὴν ἐν γένει γόνιμον δρᾶσιν του, τὰς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν τῆς χώρας ὑπηρεσίας του καὶ τὴν πρὸς τὴν Τραπεζιτικὴν οἰκογένειαν ἐκδηλωθεῖσαν ποικιλοτρόπως στοργήν του, ὁμοφώνως

Ψηφίζει ὅπως:

1) Ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

2) Κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος Διοικητοῦ προσφωνοῦντος τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου.

3) Διατεθῇ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 5.000 ὑπὲρ τοῦ συσσιτίου τῶν ἀνέργων Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων.

4) Παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

5) Ὑποβάλῃ ἐγγράφως συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος Διοικητοῦ καὶ

6) Ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ ἐκλιπόντος Διοικητοῦ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Πρόεδρος
Λ. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γενινὸς Γραμματεὺς
Σ. Γ. ΚΑΛΦΑΡΕΝΤΖΟΣ

Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ τῆς «Τραπεζιτικῆς» συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπιτίμου Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἐθνικοῦ ἀνδρός, ἀναλωθέντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἱδρύματος τῆς Χώρας, ἀνδρὸς ἐπιδείξαντος ἀμέριστον συμπάθειαν πρὸς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

Ψηφίζει

1) Νὰ παρακολουθήσῃ ἐν σώ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ἄξιος τῆς Τραπέζης

Ο ΔΥΝΑΤΟΣ, Ο ΓΑΛΗΝΙΟΣ, Ο ΑΠΛΟΥΣ

Ἰωάννης Ἀθ. Δροσόπουλος

«Ἦθος ἀνθρώπου δαίμων».

Ὅσον ἡ ἡλικία προχωρεῖ, τόσον οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ περιβάλλον των ἀρχίζουν νὰ σκέπτωνται τὸν θάνατον, ποὺ πλησιάζει.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, καταπληκτικὸν φαινόμενον σωματικῆς ὑγείας, ἐβάσταζε τὰ ἑβδομήκοντα χρόνια τῆς ζωῆς του, μὲ τὴν αἴσθησιν τοῦ βάρους τοῦ κυνηγετικοῦ του ὅπλου.

Ἡ παρομοίωσις δὲν εἶναι τυχαία διὰ νὰ ἐκφράσῃ μόνον, πόσον ἀνάλαφρα ἐπεκάθητο εἰς τοὺς ὤμους του καταθλιπτικὸς διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀντοχὴν ἀριθμὸς ἐτῶν. Ἡ παρομοίωσις σημαίνει ἀκόμη, ὅτι μία μακρὰ ζωὴ ἦτο ὅπλον, τὸ κυριώτερον ὅπλον εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου διὰ τὰς ἐπιτυχίας τῆς ζωῆς του, διότι τὸν ἐπλούτιζε μὲ καταπληκτικὴν πεῖραν, ποὺ ἐξεχύνενο χωρὶς φραγμὸν ἐξασθενίσεως τῆς σωματικῆς ὑγείας διὰ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν πρᾶξιν τὴν σοφωτέραν λύσιν, τὴν πάντοτε εὔστοχον καὶ γονιμοποιὸν ἐφαρμογήν της.

Τὸ μυαλό του ἐξ ἄλλου, μυαλὸ κουρασμένο ἀπὸ ὑπερφόρτισι δράσεως, δὲν ἔδειχνε κανένα τρεμούλιασμα στὴ λάμψι του, καμμιὰ καὶ στιγμιαία ἔστω μετάπτωσι ἀπὸ ἐκεῖνες, ποὺ προειδοποιοῦν γιὰ τὴν προσέγγισι μιᾶς φυσικῆς γιὰ τὴν προχωρημένη ἡλικία πνευματικῆς παρακμῆς.

Τίποτε λοιπὸν δὲν ὑπεδήλωνε, ὅτι ὁ θάνατος ἔστρεψε καὶ πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν τῆς ζωῆς τὸ φοβερό του βλέμμα καὶ πὼς σὲ λίγο θὰ ἦτο κ' αὐτὸς «ἕνας» εἰς τὴν ἄπειρη καὶ πένθιμη λεγεῶνά του.

Γι' αὐτὸ ὅσοι ἐπληροφοροῦντο τὸ πρωῒ ἐκεῖνο τῆς 28 Ἰουλίου, ὅτι ἀπέθανεν ὁ Δροσόπουλος, ὁ Διοικητὴς ποὺ χθὲς ἀκόμη εἰργάζετο ἀκούραστος στὸ γραφεῖό του καὶ κυκλοφοροῦσε ὑγιέστατος στὴν πόλι, ὁ Διοικητὴς ποὺ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὑπεβλήθη σὲ ἐπίπονη κυνηγετικὴ ἐκδρομὴ σὲ δυσπρόσιτα βουνά, πρῶτα μὲν τὸ θεωροῦσαν ὡς ἕνα ἀνόητο ἀστεῖο καὶ ὅταν ἐπείθοντο ἀπὸ τοὺς κυματισμοὺς τῆς μεσιστίου σημαίας τῆς Τραπέζης γιὰ τὴν τραγικὴ ἀλήθεια, ἔνοιωθαν μαζὶ μὲ μιὰ βαθειὰ καὶ εἰλικρινῆ λύπη καὶ τὴν πειὸ ζωηρὴ κατάπληξι.

Ἔτσι ἀπέθανεν ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἐν πλήρει δράσει, ἐπάνω στὸ πεδίον τῶν ἀγώνων τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ ἀποσυρθῇ οὔτε στιγμὴ στὸ κρεββάτι τῆς ἀρρώστειας, χωρὶς νὰ λείψῃ οὔτε λεπτὸ ἀπὸ τὴν ἔντονη προσπάθειά του.

Καὶ ὅταν ὁ θάνατος ἐκτύπησε τὴν πόρτα του, τοῦ τὴν ἄνοιξε μόνος του, ὄρθιος, δυνατὸς καὶ καλοδιάθετος γιὰ νὰ σωριασθῇ ξαφνικὰ στὸ νεκροκράββατο τῆς ἀδρανείας, ὁ ἄνθρωπος ποὺ λίγα λεπτὰ πρωτήτερα σφυρηλατοῦσε τὴ ζωή.

Εἶναι καλότυχος γιὰ τοῦτο ὁ Διοικητὴς Δροσόπουλος!

Ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ τόσο ἔντονα ἀγαποῦσε ὡς τὴν τελευταία στιγμή, χωρὶς νὰ σχίσῃ τὸν ὁλοκάθαρο οὐρανὸ τοῦ πνεύματός του ἡ ἀστραπὴ μιᾶς μακρυνῆς καταιγίδος, ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ.

Ἔπεσε ξαφνικὰ σὰν ἀπὸ ἀστροπελέκι, ποὺ ξέσπασε σὲ ξάστερο οὐρανό. Κέπεσε πρὶν ἡ ψυχή του νοιώσῃ νὰ ἁπλώνεται ἐπάνω της ἡ ὁμίχλη, ποὺ μιλεῖ μὲ νοσταλγία γιὰ ἕνα μακρυνὸ παρελθόν, ποὺ ἀπόμαχοι πειὰ ἀντὶ νὰ δημιουργοῦμε, ταπεινωμένοι ἀπὸ τὴν παρακμὴ παρακολουθοῦμε μὲ τὰ μάτια τοῦ νοῦ, δακρυσμένοι καὶ ἀδύνατοι...

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος συνετήρησε τὴν ὑγεία του μὲ προσπάθεια, ποὺ ἔδειχνε τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴ ζωή.

Κυνηγοῦσε, ψάρευε, ὁδοιποροῦσε, ἐγυμνάζετο ὡς τὴν τελευταία του ἡμέρα.

Ἡ ἀθλητική του στολὴ μὲ ἄλλα μικροπράγματα, ποὺ τοῦ ἐχρησίμευαν, ἔμειναν στὸ Γυμναστήριο τῆς Ἑνώσεως Φιλάθλων, ποὺ ἐδημιούργησε γιὰ νὰ θυμίζουν, πένθιμα ἀπομεινάρια, ὅτι χθὲς ἀκόμη ὁ Διοικητὴς ἔκαμε τὴ γυμναστική του μαζὶ μὲ τὰ νέα παιδιὰ τῆς Τραπέζης.

Πειὸ καταπληκτικὴ ὅμως ἀπὸ τὴ σημαντική του ἀντοχή, ποὺ δὲν ἦτο προϊὸν τύχης, ἦτο ἡ πνευματική του συγκρότησις, ἔργον ἀδαμάστου θελήσεως καὶ πειθαρχημένης προσπαθείας.

Δὲν ἔπεφτε «μὲ τὰ μοῦτρα» στὰ βιβλία καὶ προτιμοῦσε τὸ θαλασσινὸ ἀεράκι, ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς βιβλιοθήκης.

Ἤξευρε ὅμως νὰ διαβάζῃ παντοῦ, νὰ προσέχῃ, πρὸ παντὸς νὰ προσέχῃ καὶ νὰ γυρίζῃ ἀπὸ ἕνα ταξιδάκι ἀναψυχῆς μὲ τὴ πνευματικὴ συγκομιδή, ποὺ δίδει τὸ διάβασμα ἑνὸς σοφοῦ τόμου.

Ἤξευρε νὰ χρησιμοποιῇ τὴ θυμοσοφία του σὲ κάθε δύσκολη στιγμή, γιὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν ἀναπόφευκτη σύγκρουσι ἀντιμαχομένων ἀντιλήψεων, γιὰ νὰ βρῇ τὸν καιρὸ νὰ σκεφθῇ στὸ ὑπήνεμο τῆς συνειδήσεως, γιὰ τὸν χειρισμό, ποὺ ἔπρεπε κεραυνοβόλα νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ἡ ἐπίμονη αὐτὴ προπόνησις συνεκρότησε ἕνα γαλήνιο, ἤρεμο μὰ καὶ χαλύβδινο χαρακτῆρα, ποὺ δὲν ἐγνώριζε ἐμποδια καὶ ἐφήρμοζε ἀμέσως ὅ,τι ἀπεφάσιζε.

Καὶ ἡ ἀπόφασίς του ἐξετελεῖτο ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποὺ χωρὶς νὰ ἔχουν καθόλου τὴν ἐντύπωσι τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς ὠμῆς δυνάμεως, ἔφευγαν τελείως πεπεισμένοι, ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ Διοικητοῦ ἔβγαινε ἀπὸ μιὰ ὁλοκάθαρη καὶ ἁπλῆ σκέψι, ποῦναι περίεργο, πῶς τὴν παρεμέριζαν γιὰ νὰ πελαγοδρομήσουν στὴν ἀναζήτησι μιᾶς πολυπλόκου λύσεως.

Εἶναι αὐτὸ ἡ γοητεία, ποὺ ὅλοι λένε, ὅτι ἀσκοῦσε ὁ Διοικητής;

Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Διοικητοῦ ἦτο ὁ ὀρθολογισμός, ὀρθολογισμὸς τόσο σοφώτερος, ὅσον ἦτο ἁπλοῦς, ἁπλούστατος.

Βέβαια ὅμως ὁ ὀρθολογισμὸς αὐτὸς ξεφυτρώνει σὰν σπάνιο φυτό, μόνον στὰ πνεύματα, ποῦναι βαθειὰ αὐλακωμένα ἀπὸ τὸ ἄροτρο, τῆς σκέψεως.

Ἡ σκέψις καὶ ἡ αὐτοσυγκέντρωσις ἦτο ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἀχώριστος σύντροφος καὶ σύμβουλος τοῦ Διοικητοῦ.

Πῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ξεκίνησε χωρὶς καμμιὰ προστασία ἀπὸ τὸ χωριό του, ποὺ ἐμπῆκε στὴν Τράπεζα μόνον μὲ «τὸ σπαθί του», ποὺ ἐξήντλησε γοργότατα ὅλη τὴν ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία, ποὺ ἔγινεν Ὑποδιοικητὴς εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν, ποὺ ἔμεινεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ ἓν τέταρτον αἰῶνος, ποὺ ἔγινε δύο φορὲς Ὑπουργός, ποὺ ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ποὺ κατηύθυνε τὰ 3)4 τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἀπὸ τὸ γραφεῖό του τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ποὺ ἔπλαθε πλοῦτο καὶ εὐημερία, ποὺ ἐπεστρατεύετο σὲ κάθε δύσκολη οἰκονομικὴ ἀποστολή, ποὺ ἀσκοῦσε ἐπιροὴ σὲ μεγάλα διεθνῆ οἰκονομικὰ κέντρα, ποὺ ἔγινε διάσημος καὶ πανίσχυρος, ποὺ ἦταν κατάφορτος ἀπὸ ἀξιώματα καὶ τιμές, ποὺ ἔφθασε νὰ ταυτίσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡσυχία, ποὺ ἀνέβηκε ἕως τὴν κορυφὴ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς δυνάμεως, πῶς ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος δὲν ξιπάστηκε οὔτε μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τέτοια ἰσχύ, τέτοια φοβερὴ ἰσχὺ καὶ πῶς δὲν ἐδημιούργησε γύρω του ἀντιθέσεις, ζηλοφθονίες, πλεκτάνες;

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος δὲν ἔσπευδε· Κατέστρωνε ἤρεμα τὸ σχέδιό του γιὰ τὴν πραγμάτωσι κάθε ἰδέας, ποὺ συνελάμβανε τὸ ἀνήσυχο μυαλό του. Ὁ καρπὸς τῆς μελετημένης προσπαθείας του ὡρίμαζε κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς θελήσεώς του καὶ τὸ ἀξίωμα ἤρχετο μόνο του, φυσικά, ἀβίαστα, σχεδὸν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἱκανοῦ νὰ τὸ βαστάσῃ καὶ νὰ τὸ γεμίσῃ μὲ περιεχόμενον.

Γιατὶ λοιπὸν νὰ ξιπασθῇ, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀπόλυτη αὐτοκυριαρχία, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀκλόνητη αὐτοπεποίθησι, ποὺ δὲν ἥρπαζε, ἀλλὰ κατακτοῦσε καὶ ἤξερε νὰ κρατήσῃ τὰ ἀξιώματα, ὁ ἄνθρωπος, ποὺ δὲν κυνηγοῦσε τὴ διάκρισι, ἀλλ' ἡ διάκρισις ἤρχετο νὰ τὸν βρῇ, σὰν τὸ ρυάκι, ποὺ τρέχει, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τρέξῃ στὴ κατεύθυνσι, ποὺ τοῦ δίδει μὲ τὸ αὐλάκι του ὁ δημιουργός;

Ἔτσι ὁ παντοδύναμος ἄνθρωπος ἔμεινε ἁπλοῦς, ἁπλούστερος καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖο ψαρᾶ, τόσο ἁπλοῦς, ποὺ τὸ πρῶτό σου αἴσθημα, ὅταν τὸν ἀντίκρυζες ἦτο ἡ κατάπληξις, γιατὶ περίμενες νὰ δῇς τὸν νευρώδη ἄνθρωπο μὲ τὴν συντριπτικὴ πνευματικὴ ἐπιβολή, τὸν ἄνθρωπο, ποὺ στὸ ἀντίκρυσμά του θὰ ξεχνοῦσες, τὶ θέλεις νὰ τοῦ πῇς, ἀπὸ ἀμηχανία καὶ ἀπὸ συναίσθησι τῆς τεραστίας ἀποστάσεως καὶ συναντοῦσες ἕνα καλοκάγαθο μειδίαμα, μιὰ θερμὴ χειραψία, μιὰ συγκατάβασι, μιὰ ἀφέλεια, μιὰ ἄπειρη ἁπλότητα.

Τὸ σπάνιο αὐτό, μὰ τόσο φυσικὸ καὶ ἀπροσποίητο γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου προσὸν τοῦ ἔδιδε τὴν αἴγλη μιᾶς δημοτικότητος χωρὶς ὅρια.

Αὐτὸ φάνηκε στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς πεντηκονταετηρίδος του. Αὐτὸ φάνηκε καὶ ὅταν μαζευθήκαμε ὅλοι στοὺς διαδρόμους τῆς Διοικήσεως, ὅταν λίγες μέρες πρὸ τοῦ θανάτου του ἀποχωροῦσε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ νέα του καθήκοντα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἦτο εὐνοούμενος τῆς ζωῆς! Τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ ὅ,τι μπορεῖ νὰ χαρίσῃ ἡ ζωὴ στοὺς θνητοὺς δὲν τοῦ ἠρνήθη.

Τοῦ ἐπεφύλαξε ὅμως στὸ τέλος της τὴν μεγαλύτερη ἱκανοποίησι, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα σπανιώτατο προνόμιο. Ἤκουσε ὁ ἴδιος μὲ τ' αὐτιά του καὶ εἶδε μὲ τὰ μάτια του, ἀγκάλιασε καὶ ἔζησε στὴν ἱστορικὴ Συνέλευσι τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1937 τὴν ἀποθέωσι τῶν κόπων μιᾶς ὁλοκλήρου πεντηκονταετίας.

Καὶ σὰν σὲ ἕνα τραγικὸ παιχνίδι τῆς Μοίρας εἶδε λίγες μέρες πρὸ τοῦ θανάτου του ζωντανὸς τὶς τιμές, ποὺ ἔμελλε νὰ εἶναι ἡ τελευταῖες τῆς ζωῆς του, τιμὲς ποὺ ὑπηγόρευσε ἡ στοργὴ τῶν ὑπαλλήλων ἀποχωριζομένων ἀπὸ τὸν Διοικητήν των.

Τὸ ἰσχυρότερο πάθος τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου ἦτο ὁ ἔρως του πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐπίστευε πῶς θὰ ζοῦσε στὴν ἑκατονταετηρίδα της, ἐπίστευε πῶς μόνον ὁ θάνατος θὰ τὸν χώριζε ἀπ' αὐτήν.

Ἡ Πατρὶς ὅμως τὸν χρειάσθηκε εἰς ἄλλην θέσιν καὶ ὁ Διοικητὴς ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος του σὰν στρατιώτης, σὰν ἀληθινὸς Ἕλλην.

Ἔφυγε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν μὲ ἀληθινὸν σπαραγμόν.

Ἦτο μοιραῖον νὰ μὴ ζήσῃ μακρυά της παρὰ λίγες μόνον ἡμέρες!

Τώρα ὁ δυνατὸς δημιουργός, ὁ παντοδύναμος ἡγέτης μοιράζεται τὴν κοινὴ τύχη τῶν θνητῶν, τὴν αἰωνία ἀνάπαυσι σὲ δύο πήχεις χῶμα, σὰν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ἂς εἶναι ἀτάραχος ὁ ὕπνος τοῦ μεγάλου νεκροῦ. Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα, ποὺ τόσον ἠγάπησε, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ποὺ τόσο πιστὰ ἐδούλεψε καὶ ποὺ τοῦ ὀφείλει παραγωγικούς, πλουσίους σὲ καρποὺς κόπους μισοῦ αἰῶνος, θρηνεῖ τὸ ἀκριβὸ παιδί της, ποὺ πέρασε στὴς καλλίτερες σελίδες τῆς Ἱστορίας της καὶ προχωρεῖ τὸν ἐθνικό της δρόμο.

Ἔδωσε ὁ ἴδιος τὴν ἐξήγησι τῆς πάντοτε θριαμβευτικῆς πορείας της, ὅταν στὸν ἑορτασμὸ τῆς πεντηκονταετηρίδος του ἀπέκρουε μὲ συγκινητικὴ μετριοφροσύνη τὰ ἐγκώμια καὶ εἶπε, πῶς τὸ πάνθεον τῶν μεγάλων Διοικητῶν, πλουτισμένο τώρα ἀπὸ τὴν μεγάλη μορφή του, ἐκληροδότησε στὴν Τράπεζα παραδόσεις, ἀπὸ τὴς ὁποῖες κανένας ἄξιος Διοικητής, κανένας ἄξιος ὑπάλληλος καὶ ὁ κατώτερος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλίνῃ, παρὰ μόνον ἂν εἶναι κακός...

Ἡ σεμνὴ αὐτὴ χορεία τῶν Διοικητῶν καὶ αἱ παραδόσεις, ποὺ μᾶς ἀφήνουν εἶναι ὁ φύλαξ Ἄγγελος τῶν πεπρωμένων τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἠὐτύχησε νὰ προσθέσῃ πολλοὺς κρίκους στὴν χρυσῆ ἁλυσίδα τῶν παραδόσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἶνσι γιὰ τοῦτο ἄξιος τῆς Τραπέζης καὶ εἴμεθα ὅλοι μας ὑπερήφανοι γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔδωσε τὸ ἱστορικό μας Ἵδρυμα.

Στὸν τάφο Του φυτρώνει τώρα τὸ σεμνὸ λουλούδι τῆς ὑστεροφημίας, τὸ τελευταῖο σημάδι μιᾶς ἄξιας ζωῆς, ποὺ πέρασε...

Γιὰ τελευταία τιμὴ ὑποκλινόμεθα μὲ εὐλάβεια καὶ εὐγνωμοσύνη ὅλοι ὅσοι ἀποτελοῦμε τὸ χωρὶς Αὐτὸν πειὰ παρὸν τῆς Τραπέζης μπροστὰ στὸν τάφο, ποὺ ἔκλεισε μίαν ἔντονη ζωή, μιὰ γόνιμη δρᾶσι, ἕνα ὡραῖο καὶ πλούσιο παρελθόν...

Σ.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

ματι μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς «Τραπεζιτικῆς» τὴν κηδείαν.

2) Νὰ ἀναρτήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ μεταστάντος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Τραπεζιτικῆς».

3) Νὰ ἀποστείλῃ συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

4) Νὰ καταθέσῃ ἄνθη εἰς τὸν τάφον του.

5) Νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος

ΠΑΝ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς

ΔΗΜ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν», συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της Προέδρου αὐτῆς

Ἰωάννου Δροσοπούλου

διακεκριμένου τραπεζίτου καὶ οἰκονομολόγου καὶ ἀνδρὸς προσενεγκόντος ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα ὑπερόχους καὶ ποικιλωτάτας ὑπηρεσίας ὄχι μόνον εἰς τὴν τραπεζικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος, ψηφίζει ὁμοφώνως :

1) Νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν τὰ ὁποῖα νὰ ἀργήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκών του εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως.

4) Νὰ κατατεθῇ στέφανος κατὰ τὴν κηδείαν του, τὴν ὁποίαν νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καὶ

5) Νὰ διατεθοῦν 10.000 δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομ. Παίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν»

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτοῦ τοῦ

Ἰωάννου Δροσοπούλου

τέως Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἀπεφάσισε:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τραπέζης ἐπὶ τριήμερον.

3) Νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδείαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης.

4) Νὰ διατεθοῦν εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος δρχ. 10.000 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων, δραχμαὶ 5.000 ὑπὲρ τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρείας καὶ δραχ. 5.000 ὑπὲρ τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἰουλίου 1939.

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἰταλοελληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν

Ἀποφασίζει :

α] Ὅπως ἀναρτηθῇ σήμερον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Τραπέζης.

β] Ὅπως κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

γ] Ὅπως τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ἀντιπροσωπευθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν αὐτοῦ.

δ] Ὅπως ἀργήσωσι τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφορᾶς.

ε] Ὅπως ἐκφρασθῶσι δι' ἐπιστολῆς τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

στ] Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως Α. Ε. συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Ἀποφασίζει

1) Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ.

3) Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τραπέζης καὶ ἀργήσῃ ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.

4) Ὅπως κατατεθῇ στέφανος εἰς τὴν σορόν του.

5) Ὅπως διατεθῶσιν εἰς μνήμην του δρχ. 5.000.— ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

6) Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος

τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Γ. ΙΑΤΡΟΥ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Φιλοθέης συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπιτίμου Δημότου καὶ ἐκ τῶν Ἱδρυτῶν καὶ Εὐεργετῶν τοῦ Προαστείου, παρασχόντος πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πρόοδον τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Περιφερείας Διοικήσεως Πρωτευούσης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Ἀπεφάσισε:

1) Νὰ ἀργήσωσι τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Γραφείων τῆς Κοινότητος τὴν ἐκφοράν.

4) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ἐπὶ τῆς σοροῦ.

5) Νὰ ἀποσταλοῦν συλλυπηρήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Φιλοθέη τῇ 28η Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος Κ. Σ. Μαλαματιανὸς

Τὰ μέλη Β. Α. Λεονάρδος, Ἐμμ. Παπαδάκης, Δ. Κ. Κατσαρέλλος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἀνδρὸς προσενεγκόντος μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος,

Ψηφίζει ὁμοφώνως

1) Νὰ διαβιβασθοῦν συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τῶν Γραφείων τῆς Ὀργανώσεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἀργήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος, καὶ

4) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1939

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

Θ. ΛΕΚΑΤΖΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν καὶ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν Ὑπαλλήλων Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς, συνελθόντα εἰς ἔκτακτον κοινὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀλήστου μνήμης Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἐπὶ δεκαετηρίδας Διοικήσαντος τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, προέβησαν εἰς τὰς κάτωθι ἀποφάσεις μὲ ἐκδηλώσεις βαθυτάτης ὀδύνης διὰ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἀφιερώσαντος ὅλην τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς χώρας καὶ τόσην προσενεγκόντος ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν :

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰ γραφεῖα αὐτοῦ, παραμένοντα κλειστὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Νὰ κατατεθῇ στέφανος εἰς τὴν σορὸν τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ.

4) Νὰ παρακολουθήσωσιν ἅπαντα τὰ μέλη τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος, καὶ

5) Νὰ κατατεθῶσιν ἀνὰ δραχ. δέκα πέντε χιλιάδες εἰς τὰ ταμεῖα ὑγείας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἰουλίου 1939.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΝΤ. ΜΥΛΩΝΑΚΟΣ

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προϊστάμενος

ΜΙΧ. ΡΕΣΜΙΠΙΘΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ

Ἰωάννου Δροσοπούλου

διοικήσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰ μεγαλείτερα πιστωτικὰ Ἱδρύματα καὶ προσενεγκόντος καθ' ὅλην τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπλασιν αὐτῆς.

Ψηφίζει:

1) Νὰ παρακολουθήσῃ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τὴν κηδείαν.

2) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ.

3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπηρήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28)7)39

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΠΑΠΑΖΟΥΡΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Κ. Σ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Φιλάθλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος Ἀγροτικῆς καὶ Κτηματικῆς, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἰωάννου Δροσοπούλου

Ἐπιτίμου Προέδρου καὶ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Ἑνώσεως,

ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν σώματι τὴν κηδείαν.

2) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ.

3) Νὰ καταβληθῶσι ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος δραχμαὶ χίλιαι εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐν τῇ 28η Ἰουλίου 1939

Ἐντολῇ τοῦ Δ. Συμβουλίου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΤΙΜΟΛ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων τῆς Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτίμου Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ἰωάννου Δροσοπούλου

ἀφιερώσαντος τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ἀποφασίζει ὅπως :

1) Ὑποβληθῶσι θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ πενθήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ:

3) Καταβληθῶσι δραχμαὶ δύο χιλιάδες (2.000) ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀναπήρων Παίδων.

4) Καταβληθῶσι δραχμαὶ δύο χιλιάδες (2.000) ὑπὲρ τοῦ Δρομοκαϊτείου Θεραπευτηρίου Ἀθηνῶν.

5) Κατατεθῇ βαρύτιμος στέφανος εἰς τὴν σορόν του.

6) Παρακολουθήσῃ ἐν σώματι τὴν κηδείαν του καὶ

7) Δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου τὸ παρόν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

τοῦ Συλλόγου

Ὁ Πρόεδρος Ἰωάννης Κοτοφῶλος. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Κωνστ. Σπ. Παπαγεωργίου. Οἱ Σύμβουλοι : Ἠλίας Τσιούνης, Βασ. Ἀραβοσιτᾶς, Ἀθαν. Κοντολᾶτος, Κων. Παπαϊωάννου, Ἀπ. Ραυτόπουλος, Ἐπαμ. Ἀντωνίου, Βασ. Χάρος, Ἰωάν. Γεροντάκης, Εὐάγγ. Κουρεμέντζας, Ἀθαν. Τριανταφύλλου.

Ψηφίσματα, ἐκτὸς τῶν δημοσιευομένων, ἐξέδωκαν ὅλοι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὁ Σύλλογος Ἁλμυριωτῶν, ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Α.Ε.Τ.Ε., ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία Μεταφορῶν, ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία Γενικῶν Ἀποθηκῶν, τὸ Σωματεῖον Ἡλιουπόλεως «ἡ Πρόοδος». ἡ Ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων «ἡ Ἁγία Σοφία», ἡ Ὑφαντουργικὴ Ἑταιρία «Λεβιάθαν», ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Πετρελαίων «ΘΕΔΟΛ», ἡ Ἑταιρία Γενικῶν Ἀσφαλειῶν «ἡ Ἐθνική», ἡ Οἰκονομικοτεχνικὴ Ἑταιρία «Προμηθεύς», ἡ Ἑταιρία Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐριουργία, ἡ Οἰκοδ. Ἑταιρία «Ἑκάλη», ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία «Φοῖνιξ», ὁ Ναυτικὸς Ὅμιλος Ἑλλάδος, ἡ Ἀνώνυμος Ἑλ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ θάνατος τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου ἐπῆλθεν ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν 28 Ἰουλίου ὅλως αἰφνιδίως καὶ κατόπιν ἰσχυρᾶς κρίσεως στηθάγχης.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ θανάτου του εἰργάσθη κανονικῶς εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἐπληροφορήθη μὲ ἀληθῆ ὀδύνην καὶ ζωηρὰν κατάπληξιν διὰ τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τὴν θλιβερὰν ἀγγελίαν.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου παρέμεινεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων οἰκίαν του μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς 28 Ἰουλίου, ὁπότε μετεφέρθη εἰς τὸν Μητροπολ. Ναόν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεταστάντος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος παρέδωκεν ἰδιοχείρως τὸν ἀπονεμηθέντα εἰς τὸν νεκρὸν ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Μεγαλόσταυρον τοῦ Φοίνικος καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν.

Ἐπίσης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεταστάντος προσῆλθον οἱ πλεῖστοι τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος φίλων τῆς οἰκογενείας καὶ ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς ἐτοποθετήθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συναλλαγῶν ἡ προτομὴ τοῦ Διοικητοῦ Δροσοπούλου, πρὸ τῆς ὁποίας μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας παρήλασαν συντεταγμένοι καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Κοριζῆν πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης ἐν καταφανεῖ συγκινήσει.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Διοικητοῦ ἐγένετο τὴν 11 π. μ τοῦ Σαββάτου 29 Ἰουλίου ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας παρέμειναν κλεισταὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα, κατὰ τὴν ὥραν δὲ τῆς κηδείας ἔκλεισαν εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διεκοσμήθη πενθίμως, κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς κηδείας αἱ σημαῖαι τῶν Τραπεζῶν, τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Καταστημάτων καὶ τῶν Γραφείων τῶν πλείστων Ἑταιριῶν καὶ Ὀργανισμῶν ἐκυμάτιζον μεσίστιοι.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ κηδεία ἐτελέσθη δημοσίᾳ δαπάνῃ τιμῆς ἕνεκεν, εἰς τὸν νεκρὸν δ' ἀπεδόθησαν τιμαὶ ὑπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τηλεγραφικῶς ἐν Κερκύρᾳ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάν. Δροσοπούλου ἀπηύθυνε πρὸς τὴν οἰκογένειαν θερμότατον συλλυπητήριοντηλεγράφημα.

Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν κηδείαν ὥρας προσήρχοντο εἰς τὸν ναὸν πλεῖστοι τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι καὶ παρήλαυνον πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ Διοικητοῦ.

Ἐπίσης τὸ πένθος των ἐξεδήλωναν συγκινητικώτατα ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ προσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νεκροῦ καὶ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἦσαν οἰκογένειαι εὐεργετηθεῖσαι ἀπὸ τὸν Ἰωάν. Δροσόπουλον καὶ θρηνοῦσαι τὸν προστάτην των.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας εἶχε παραταχθῆ τμῆμα τῆς Φρουρᾶς πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν.

Ἔξωθι τῆς Μητροπόλεως εὑρίσκετο ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τῶν Τροχιοδρομικῶν.

Οἱ κατατεθέντες στέφανοι ἦσαν τόσον πολλοί, ὥστε ἀφοῦ κατέκλυσαν τὸν Ναὸν ἀπετέθησαν καὶ εἰς τὰ προπύλαια τῆς Μητροπόλεως κατὰ ἑκατοντάδας.

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν προσῆλθεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Κυρίας Μεταξᾶ, ἀντιπρόσωποι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν σώματι, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, πάντες οἱ Διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς περιφερείας Διοικήσεως Πρωτευούσης, αἱ Διοικήσεις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, οἱ Διευθυνταὶ καὶ τὰ Συμβούλια ὅλων τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, αἱ Πρυτανεῖαι τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, πλῆθος ἄλλο ἐπισήμων, ἐμπόρων, βιομηχάνων, χρηματιστῶν, προσωπικῶν φίλων τοῦ μεταστάντος καὶ τῆς Τραπέζης καὶ ἄπειρος κόσμος τιμῶν τὸν ἐκλιπόντα Διοικητήν.

Ἐπὶ τῆς σοροῦ κατέθεσαν στεφάνους ἐκ δάφνης ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου.

Τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, ψαλείσης κατανυκτικώτατα καὶ ἐν μέσῳ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων πένθους καὶ ὀδύνης, ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρύσανθος.

Τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ νεκροῦ ἀπετέλεσαν οἱ Διευθυνταὶ τῆς Τραπέζης ἐναλλασσόμενοι κατὰ συχνὰ χρονικὰ διαστήματα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας καὶ τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην θέσιν, οἱ παραστάντες ὑπέβαλον τὰ συλλυπητήριά των εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ νεκροῦ καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐσχηματίσθη ἡ νεκρικὴ πομπή.

Ταύτης προηγοῦντο δύο τμήματα τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τῶν Τροχιοδρομικῶν, εἵπετο ὁ τίμιος Σταυρός, ἠκολούθει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Παν. Λυκιαρδόπουλος κρατῶν τὰ παράσημα τοῦ νεκροῦ, εἵποντο συντεταγμένα τὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Κλῆρος, τὸ φέρετρον, τὰς ταινίας τοῦ ὁποίου ἀνεῖχον οἱ Διευθυνταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, ὁ Ὑπουργὸς Διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶς, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῆς Κυρίας Κοριζῆ, οἱ Ὑποδιοικηταὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Βαρβαρέσος καὶ Μαντζαβῖνος, οἱ προσωπικοὶ φίλοι τοῦ Διοικητοῦ κ. Φωτεινός, Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Λάζ. Κριεζῆς, Χρηματιστής, ὑπουργοί, στρατηγοί, ἀνώτατοι κρατικοὶ ὑπάλληλοι, λοιποὶ ἐπίσημοι, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸν νεκρὸν συνώδευσαν πεζῇ πάντες μέχρι τῶν Στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὅπου ὁ νεκρὸς ἀπετέθη εἰς τὴν νεκροφόρον καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἐπεβιβάσθησαν αὐτοκινήτων.

Εἰς τὸ Νεκροταφεῖον εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺς κόσμος καὶ εἶχε παραταχθῆ ἀπόσπασμα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐνταφιασμοῦ διεξήχθησαν συγκινητικαὶ σκηναί.

Ἐπὶ τοῦ τάφου ἀπεχαιρέτησαν τὸν νεκρὸν οἱ κ. κ. Χριστόπουλος καὶ Στυλιανός.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Ἰωάν. Δροσοπούλου ἐτάφη εἰς τὸν τιμητικῶς παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Δήμου

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ο ΥΣΤΑΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΝΕΚΡΙΚΑ ΕΓΚΩΜΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ ΛΟΓΟΙ

Τὸν νεκρὸν τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου ἀπεχαιρέτισαν κατὰ τὴν κηδείαν μὲ συγκινητικοὺς καὶ ἐμπνευσμένους λόγους ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Κυρ. Βαρβαρέσος, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξ. Κοριζῆς. ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ἀμβ. Πλυτᾶς καὶ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν του ὁ κ. Χαρ. Βλαχάκης.

Τὸν λόγον τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κοριζῆ δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην θέσιν.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκφωνήσεώς των τὰς προσφωνήσεις τῶν κ. κ. Βαρβαρέσου, Πλυτᾶ καὶ Βλαχάκη.

Ὁ κ. Βαρβαρέσος προσεφώνησε τὸν νεκρὸν ὡς ἑξῆς:

Σεβαστέ μας Πρόεδρε,
Διοικητὰ καὶ φίλε,

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τόσα ἄλλα ἱδρύματα τῆς Χώρας, μόνον διὰ τοῦ εὐγλώττου στόματός σου ἠδύναντο ἕως προχθὲς ἀκόμη νὰ ὁμιλῇ καὶ μόνον σὺ ἦσουν ἁρμόδιος νὰ διαδηλοῖς τὰ διανοήματα καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν προσώπων, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ συλλογικὰ ὄργανα αὐτῆς. Ὁ ἀπροσδόκητος θάνατός σου μετεβίβασε προσωρινῶς εἰς ἐμὲ τὴν ἁρμοδιότητα αὐτήν, καὶ τὴν ἀσκῶ σήμερον ἐκτελῶν τὸ βαρὺ καὶ θλιβερὸν καθῆκον νὰ σοῦ ἀπευθύνω ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τὸν ὕστατον ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ νὰ σὲ συνοδεύσω εὐλαβῶς μέχρι τοῦ κατωφλίου τοῦ τελευταίου ἀνθρωπίνου κοινοβίου.

Ἐὰν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Ἀνωτέρα Δύναμις, ἡ διέπουσα τὴν ζωήν, ἐπροίκισε τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν ἱκανότητα νὰ λησμονῇ τὸν θάνατον, διὰ νὰ πραγματοποιῇ πληρέστερον τοὺς σκοπούς της, Σύ, σεβαστὲ καὶ πολύτιμε φίλε, ἀπετέλεσας τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς δυνάμεως ταύτης. Τίς, πράγματι, θὰ ἠδύνατο νὰ συνδυάσῃ τὴν ἀδράνειαν τοῦ θανάτου μὲ τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ ἐνέργειαν προσωπικότητά σου; Ὁλόκληρος ὁ βίος σου ὑπῆρξε μία διαρκής, ἔμμονος ἀλλὰ καὶ ἤρεμος δρᾶσις. Πάντοτε ἀνερχόμενος κατὰ τὴν ἐξαιρετικὴν σταδιοδρομίαν σου, ἐπάτησες μὲ σταθερὸν βῆμα καὶ χωρὶς σπουδὴν πάσας τὰς βαθμίδας τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Οὐδεμία ξένη δύναμις σὲ ὤθησε, οὐδεμίαν ἀξίαν παρηγκώνισες, ἀλλ' ἐβάδισες ἀξιοπρεπῶς καὶ ὑπερηφάνως μέχρι τῆς κορυφῆς τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον σου, τὸν ὁποῖον σοῦ διήνοιγεν ἐλεύθερον ἡ κοινωνικὴ ἀναγνώρισις.

Ὑπῆρξε, τῇ ἀληθείᾳ, ὅλως ἐξαίρετος καὶ ὑποδειγματικὴ ἡ ἀνέλιξίς σου, ὄχι τόσον διότι ἡ ἄνοδός σου ὑπῆρξε συνεχὴς καὶ ἄνευ μεταπτώσεων, ὅσον, διότι, εἰς τὴν χώραν ὅπου ἡ τάσις πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ἀξιῶν ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς ὕψιστον βαθμόν, κατώρθωνες, κατὰ τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τῆς σταδιοδρομίας σου, νὰ ἐπιβάλλεσαι ἀπολύτως καὶ νὰ κατακτᾷς τὴν ἀνεπιφύλακτον κοινωνικὴν ἀναγνώρισιν. Οὐδ' ὁ φθόνος ἠδυνήθη νὰ σοῦ καταλογίσῃ ποτὲ ὅτι ἀνῆλθες ὑπὲρ τὴν ἀξίαν σου, ἢ κατέλαβες λειτουργήματα ὑπὲρ τὰς δυνάμεις σου. Οὕτως ἡ πρόοδός σου ὑπῆρξε πάντοτε παράλληλος πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐκτάκτων σου προσόντων καὶ ἀνταξία πρὸς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν σου ἀρετῶν.

Διὰ τῆς ἀκαταπονήτου ἐργατικότητός σου κατώρθωνες νὰ ἐπιβάλλεσαι ἀβιάστως ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων σου καὶ νὰ προκαλῇς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν συνεργατῶν σου.

Διὰ τῆς ὀξυτάτης παρατηρητικότητός σου καὶ τῆς πεφωτισμένης καὶ διαυγοῦς διανοίας σου ἠδύνασο νὰ ἀναλύῃς τὰ ὑπὸ κρίσιν προβλήματα καὶ νὰ διαγιγνώσκῃς τὴν οὐσίαν αὐτῶν, ὁ δὲ ἔνστικτος ὀρθολογισμός σου σὲ ὡδήγει ἀσφαλῶς πρὸς τὰς ὀρθὰς καὶ ἐπωφελεῖς λύσεις.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἔμφυτος καὶ ὑγιὴς μετριοφροσύνη σου καὶ κάποια μοιρολατρικὴ φιλοσοφική σου διάθεσις, ἀπεμάκρυνον ἀπὸ σοῦ πᾶσαν ἔπαρσιν καὶ καθίστων τὴν πνευματικήν σου ὑπεροχὴν φυσικὴν καὶ εὐπρόσδεκτον μεταξὺ τῶν συνεργατῶν σου.

Τὰς ἐξαιρετικάς σου ταύτας ἀρετὰς εἶχες τὴν σπανίαν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃς εὐεργετικῶς εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιωτικῆς, κρατικῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ὁποίων ἐλάμβανες πάντοτε πρωτεῦον μέρος.

Τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἀφιέρωσες πάσας τὰς δυνάμεις σου

καὶ ὁλόκληρον τὴν ψυχήν σου, ἐξυπηρέτησες ἐπὶ δύο σχεδὸν γενεὰς μετὰ θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως.

Πᾶσα ὑγιὴς ἀτομικὴ ἢ συλλογικὴ οἰκονομικὴ προσπάθεια ἐν τῇ χώρᾳ εὕρισκεν ἐν τῷ προσώπῳ σου καὶ ἐν τῷ ἱδρύματι τὸ ὁποῖον διηύθυνες τὸν θερμὸν ὑποστηρικτὴν καὶ παραστάτην.

Τὸ Κράτος συχνὰ κατέφευγεν εἰς τὴν ἀπέραντον πεῖραν σου, καὶ εἰς τὰ φῶτά σου διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς δυσχερεῖς καὶ κρισίμους στιγμὰς ἢ διὰ νὰ προσαρμόσῃ τὴν πολιτικήν του πρὸς τὰς συνθήκας καὶ ἀνάγκας τῆς χώρας τῶν ὁποίων

ὑπῆρξες βαθὺς γνώστης. Πάντοτε δὲ συνήντα ἐν τῷ προσώπῳ σου τὸν πιστὸν ὑπηρέτην καὶ τὸν σοφὸν σύμβουλον.

Ἀλλ' εἶχες ἐπὶ πλέον τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ συνδυάζῃς τὰ σπάνιά σου πνευματικὰ προσόντα μὲ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὸ ἄδολον τῆς μεγάλης σου ψυχῆς.

Ὑπῆρξες φίλος πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος τῶν φίλων σου καὶ ἐπιεικής, ἀμνησίκακος καὶ γενναιόφρων πρὸς τοὺς ἐχθρούς σου.

Ἡ πατρικὴ στοργὴ μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλλες τοὺς συνεργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῶν ἱδρυμάτων, ἅτινα διηύθυνες, ἀπετέλει δι' αὐτοὺς τὴν ἀσφαλεστέραν ἠθικὴν βάσιν τῆς προόδου καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἀμοιβῆς τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.

Ἀλλ' ἡ κακὴ μοῖρα δὲν ἠθέλησε νὰ σοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν καρποφόρον δρᾶσίν σου καὶ νὰ παράσχῃς καὶ τὴν τελευταίαν σπουδαίαν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης σὲ ἐκάλεσαν νὰ προσφέρῃς· νὰ ἀναλάβῃς εἰς τὰς στιβαράς σου χεῖρας τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας συνέπραξες καὶ τὴν σταθερὰν πρόοδον τῆς ὁποίας μετὰ τόσης συμπαθείας ἐκ τοῦ πλησίον παρηκολούθησες.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ συντριβῆς καρδίας μοὶ ἀνέθηκε νὰ καταθέσω ἐπὶ τῆς προσφιλοῦς καὶ σεπτῆς σοροῦ σου δάφνινον στέφανον καὶ νὰ σὲ βεβαιώσω, ὅτι ἡ μνήμη σου παρ αὐτῇ καὶ παρὰ τοῖς συνεργάταις σου θὰ παραμείνῃ αἰωνία.

Μετὰ τὸν κ. Βαρβαρέσον τὸν νεκρὸν προσεφώνησεν ὁ κ. Πλυτᾶς ὡς ἑξῆς:

Πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου ἔτους, ὅτε ἑωρτάσθη ἡ 50ετηρὶς τῆς ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος σταδιοδρομίας τοῦ Ἰω. Δροσοπούλου εἶχα τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως προσφέρω εἰς αὐτὸν τὸ τιμητικὸν Μεταλλιον τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐκφράσω ἐκ μέρους τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὸν θαυμασμὸν πρὸς τὸν ἀφοσιωμένον ἱεροφάντην τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς δράσεως. Ἤδη δυστυχῶς τόσον ἀπροσδόκητα ἐπέπρωτο, ὅπως θλιβερὸν καθῆκον ἐπιτελῶν, διερμηνεύσω σήμερον τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων βαθυτάτην θλῖψιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου τούτου Ἕλληνος καὶ ἐπιτίμου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν δημότου.

Ἂν ἡ Ἑλλὰς χάνῃ μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα της, ἂν ἡ Ἀθηναϊκὴ Κοινωνία στερεῖται διακεκριμένου μέλους της, τὴν ἀπώλειαν αὐτὴν αἰσθάνεται ἰδιαιτέρως ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, ὁ ὁποῖος χάνει ἕνα πολύτιμον συνεργάτην, εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως προσπαθείας. Διότι ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἔδειξε ἀπέραντον ἀγάπην διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, διότι ποτὲ δὲν ἐστέρησεν αὐτὴν ἀπὸ τὸ προσωπικόν του ἐνδιαφέρον καὶ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ περίπτωσις ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων, σχετιζομένων μὲ αὐτὴν νὰ προφερθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ λέξις ΟΧΙ.

Τὰ ἀναδημιουργικὰ ἔργα τῆς πόλεως πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὀφείλονται κατὰ πολὺ εἰς τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποίαν παρέσχον τὰ ὑπὸ τὴν Διοίκησίν του Οἰκονομικὰ Ἱδρύματα τοῦ τόπου.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν συνδυασμῶν σχετικῶν πρὸς τὰ ἔργα τῆς πόλεως δὲν ἐλάμβανε μόνον τὴν θέσιν τοῦ Διοικητοῦ Πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἀθηναίου Δημότου, τοῦ πονοῦντος διὰ τὴν Πρωτεύουσαν, τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς καὶ ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως τῆς ἔχουσης παρελθὸν ἔνδοξον καὶ εὐρύτατον μελλοντικὸν προορισμόν.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν κηδεύει σήμερον μὲ εἰλικρινὲς πένθος τὸν ἐκλεκτὸν συμπολίτην, τὸν ὁποῖον οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους, τῶν Μεγάλων Ἱδρυμάτων, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῆς Κοινωνίας συνοδεύουν μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του.

Τὸ χῶμα τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν εὐγενῆ ψυχήν του προσέφερε, θὰ εἶναι ἐλαφρὸν καὶ ἡ μνήμη του θὰ παραμένῃ αἰωνία, ὡς παράδειγμα ἀπεράντου στοργῆς διὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην πόλιν.

Τέλος τὸν νεκρὸν προσεφώνησεν ὁ κ. Βλαχάκης διὰ τῶν κάτωθι λόγων:

Μεγάλε μας νεκρέ,

Ἐξ ὀνόματος τῶν συντετριμμένων ἐξ ὀδύνης συμπολιτῶν σου, ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν κατοίκων Φθιωτιδοφωκίδος, θλιβερὸν ἐκπληρῶν καθῆκον, ἀπευθύνω εὐλαβῆ τελευταῖον χαιρετισμόν.

Ἡ πανελλήνιος φυσιογνωμία σου, τιμημένε Νεκρέ, δὲν ἐπιτρέπει βεβαίως τοπικὰς διακρίσεις. Ἀλλ' ὅσοι ηὐτύχησαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ παρακολουθήσουν ἐγγύτερον τὰς νεανικάς σου δυσχερείας τῆς ζωῆς καὶ τὴν μετέπειτα θριαμβευτικήν σου σταδιοδρομίαν, πληροφορηθέντες μετ' ἄλγους ψυχῆς τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ ἐπιφανοῦς συμπολίτου των καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ συρρεύσουν ἐνταῦθα, ἵνα πρὸ τῆς σεπτῆς σου σοροῦ ἐξωτερικεύσουν τὸν σπαραγμὸν τῆς ψυχῆς των, ἐπιθυμοῦν κατ' ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν ἰδιαιτέρως νὰ διατρανωθῇ σήμερον δι' ἀντιπροσώπων των ἡ συνέχουσα αὐτοὺς ὀδύνη.

Ἂν, Μεγάλε μας Νεκρέ, ἡ αἰσθηματική σου ψυχὴ παρακολουθῇ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐκ τοῦ ὑπερπέραν τὰ ἐγκόσμια, διακρίνει ἀσφαλῶς, ὅτι οὐδὲν ἄγγελμα, οὐδεμία συμφορά, οὔτε ἡ πλήξασα τὸν παρελθόντα μῆνα τὴν Φθιωτιδοφωκίδα θεομηνία ἦσαν ἱκανὰ νὰ σκορπίσουν ἐκεῖ τὴν θλῖψιν, τὴν ὁποίαν ἐσκόρπισεν ἡ πρόωρος διὰ τὸν ἀθλητικόν σου ὀργανισμὸν ἀπώλεια Σοῦ.

Σὲ κάθε πόλι καὶ σὲ κάθε χωριὸ τῆς Φθιωτιδοφωκίδος, ἀπάνω στὰ βουνὰ καὶ κάτω στοὺς κάμπους, ὁ θρῆνος γιὰ τὸν ἄδικο χαμὸ τοῦ Ἰ. Δροσοπούλου εἶνε γενικός.

Κλαίουν ὅσοι ἔχασαν τὸν προστάτην των, κλαίουν ὅσοι ὑπερηφανεύοντο, διότι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ περιβάλλωνται μὲ τὴν φιλίαν καὶ μὲ τὴν ἐκτίμησίν του, θρηνοῦν τέλος, ὅσοι ἦσαν εἰς θέσιν ν' ἀντιλαμβάνωνται τὶ μέγα ἐθνικὸν κεφάλαιον ἀπετέλει διὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ἀνεγνώρισε διὰ τῶν τιμητικῶν ἐκδηλώσεών της ἡ Πολιτεία, ἡ ἐξέχουσα οἰκονομικὴ προσωπικότης καὶ ἡ φωτεινὴ διάνοια τοῦ Ἰ. Δροσοπούλου.

Ἀκόμα καὶ τὰ ἀγριοπούλια στὶς βουνοπλαγιὲς τῆς Φθιωτιδοφωκίδος δὲν μένουν ἀσυγκίνητα. Μὲ τὸ λυπητερὸ κελάϊδημά των ἀναζητοῦν τὸν καλύτερόν τους γνώριμον, τὸν πειὸ πιστόν τους σύντροφο. Στολίδια τοῦ λόγγου καὶ τῆς ἐρημιᾶς, συνεχίστε τὸ τραγούδι σας. Τὸ κελάϊδημά σας εἶνε τὸ συγκινητικώτερο μοιρολόϊ τοῦ φυσιολάτρου Δροσοπούλου.

Τὸ ἄσπλαχνο τῆς Μοίρας ἀστροπελέκι ἐκτύπησεν ἀλύπητα τὸ μεγαλύτερο καμάρι, τὸν ὑψηλότερο ἔλατο τῆς λεβεντογέννας Ρούμελης.

Ἂς μὴ διατυπώσῃ, Μεγάλε μας Νεκρέ, κανένα παράπονο ἡ γεμάτη αἰσθήματα ψυχή σου, διότι τὴν ἐπίγειο κατοικία της δὲν πρόκειται νὰ δεχθῇ οὔτε νὰ καλύψῃ τὸ χῶμα τῆς λατρευτῆς σου γενετείρας.

Ἔχει καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μέγα μέρος τῆς δράσεώς σου ἀφιέρωσες καὶ τῆς ὁποίας τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα πρὸ ὀλίγου τόσον εὐγλώττως διηρμήνευσεν ὁ ἐκλεκτὸς πρῶτος Πολίτης τῶν Ἀθηνῶν, δικαιώματα νὰ σκεπάσῃ μὲ τὴν Ἀττικὴν γῆν τὴν σεπτήν σου σορόν. Τὸ χῶμα ἄλλως τε τῆς γενετείρας θὰ ἦτο πολὺ βαρὺ νὰ σὲ καλύψῃ, ποτισμένον ἀπὸ τὰ ἄφθονα δάκρυα τῶν ἀπαρηγορήτων συγγενῶν, τῶν φίλων καὶ τῶν συμπατριωτῶν σου, οἱ ὁποῖοι σήμερον μίαν μόνον ἐκφράζουν μὲ τὰς λέξεις τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ εὐχήν:

Ἡ λεπτὴ καὶ εὐγνώμων Ἀττικὴ γῆ, ποὺ θὰ σὲ κρύψῃ Μεγάλε καὶ ἀλησμόνητε Νεκρέ, νἆνε ἐλαφρὰ σὰν τῆς ἐλιᾶς τὸ φύλλο, σὰν τῆς δροσιᾶς τὸ στάλαγμα.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν ὁ δικηγόρος κ. Δ. Ν. Χριστόπουλος, ἐκ μέρους τῆς Δωρίδος καὶ τῆς Δωρικῆς Ἀδελφότητος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δαφναίων κ. Κ. Στυλιανός.

Ὁ κ. Χριστόπουλος προσεφώνησε τὸν νεκρὸν ὡς ἑξῆς:

Περίλυποι καὶ ἀπαρηγόρητοι κλίνομεν εὐλαβῶς τὴν κεφαλήν πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ σου, ἀείμνηστε συμπατριώτα, ἡμεῖς περισσότερον πάντων τῶν συναισθανομένων τὸ πένθος διὰ τὸν θάνατόν σου, ἡμεῖς οἱ ἰδιαίτεροι συμπατριῶται σου, αἰσθανόμεθα βαθύτερον τὸ ἄλγος νὰ προκαλῇ παλμοὺς μεγάλης θλίψεως διὰ τὴν ἀπώλειάν σου. Ἡμεῖς, οἱ Δωριεῖς, περισσότερον παντὸς ἄλλου, ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐξετιμήσαμεν τοὺς θησαυροὺς τῆς μειλιχιότητος καὶ τῆς καλωσύνης ποὺ περιέκλειεν ἡ εὐγενής σου καρδία. Αἱ ἐγνωσμέναι ἀρεταί σου καὶ ἱκανότητες μὲ τὸ ἀμνησίκακον πνεῦμα, μὲ τῆς εὐφυΐας σου τὴν συναρπάζουσαν γοητείαν, μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη πρὸς μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ μὲ ὅλα τὰ ἰδιάζοντα χαρίσματα μιᾶς μεγάλης προσωπικότητος, ἐπεδείκνυες τὸν ἁρμόζοντα χαρακτῆρα ποῦ ἐπεβάλλετο εἰς πάντας καὶ προεκάλεις τὸν θαυμασμόν. Ναί! μὲ θαυμασμὸν ἔβλεπε καὶ ἔκπληκτος παρηκολούθει τὴν δρᾶσίν σου ὄχι μόνον ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς σου ἀλλὰ ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία καὶ ὅλος ὁ Οἰκονομικὸς καὶ Πολιτιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα συνεκέντρου ἡ ἔξοχος φυσιογνωμία σου ἡ ὁποία μᾶς ἔκαμνεν ὑπερηφάνους, ὡς συμπατριώτας σου καὶ μὲ πραγματικὸν σεβασμὸν ἀνεφέραμεν πάντοτε τὸ τετιμημένον ὄνομά σου, ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἠγωνίσθης διὰ νὰ καταστήσῃς σεβαστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες ἔγιναν περιώνυμοι καὶ ἀνῆλθον εἰς τὰ ὕψιστα ἀξιώματα ὅταν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἐθεώρησαν τὴν ζωὴν ὡς στάδιον ἀγώνων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος καταρτιζόμενος καταλλήλως ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς πνευματικῆς ἀντοχῆς τὴν ὁποίαν τῷ παρέσχεν ἡ φύσις καὶ μὲ ὅλας τὰς ἱκανότητας τὰς ὁποίας διὰ τῆς μαθήσεως καὶ τῆς φιλοπονίας καλλιεργεῖ διὰ νὰ τὰς καταστήσῃ χρησίμους καὶ ἐπωφελεῖς εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ Ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Αὐτὰς τὰς ἱκανότητας

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Ἀθηναίων τάφον εἰς τὸν παρὰ τὸν Ναὸν περίβολον τοῦ Α΄. Νεκροταφείου.

Ὁ τάφος, ὅπου εὗρε τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν ὁ ἀείμνηστος Διοικητὴς ἐκαλύφθη ἀπὸ σωροὺς ἀνθέων καὶ στεφάνων.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἐγεννήθη εἰς Σούρπην τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1870, ὅπου καὶ ἤκουσε τὰ πρῶτα γράμματα.

Τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς του συνεπλήρωσεν εἰς τὰ γυμνάσια Λαμίας καὶ Ἀθηνῶν, μετὰ τοῦτο δ' ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν.

Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1888 προσελήφθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατόπιν διαγωνισμοῦ, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Βοηθοῦ καὶ μισθὸν δρχ. 90 καὶ ἀνέλαβε τὸ πρῶτον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ὑπ]μα Λαμίας. Τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1890 προήχθη εἰς Βοηθὸν Β΄ καὶ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1894 εἰς Βοηθὸν Α΄, μετατεθεὶς ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὸ Ὑπ]μα Τριπόλεως.

Τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1896 μετετέθη εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα, προαχθεὶς τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1899 εἰς Ὑπολογιστὴν Β΄ καὶ τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1901 εἰς Ὑπολογιστὴν Α΄.

Τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1901 μετετέθη εἰς τὸ Ὑπ]μα Ἀγρινίου ὡς Διευθυντὴς καὶ τῇ 1ῃ Μαΐου 1901 μετετέθη εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα, ὅπου ἔκτοτε συνεχῶς ὑπηρέτησε.

Τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 1902 προήχθη εἰς Λογιττὴν Β΄ καὶ ὠνομάσθη Ἐπιθεωρητής. Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1904 προήχθη εἰς Λογιστὴν Α΄, τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1905 εἰς Διευθυντὴν Τμήματος Β΄ τάξεως, τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1908 εἰς εἰς Διευθυντὴν Τμήματος Α΄ τάξεως, ὀνομασθεὶς συγχρόνως καὶ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἐπιθεωρήσεως, τῇ δὲ 21ῃ Μαρτίου 1911 προήχθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, εἰς Διευθυντὴν Τραπέζης.

Οὕτως, ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, ἐντὸς 23 ἐτῶν, ἐξήντλησεν ὁλόκληρον τὴν ὑπαλληλικὴν κλίμακα, καταλαβὼν τὸν ἀνώτατον βαθμὸν αὐτῆς, εἰς ἡλικίαν 41 ἐτῶν.

Τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1914 εἰσέρχεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὡς Ὑποδιοικητής, τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1918 ὠνομάσθη Συνδιοικητὴς καὶ τῇ 12ῃ Μαΐου 1928 Διοικητής.

Τὴν θέσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατεῖχε μέχρι τῆς 6ης Ἰουλίου ἐ. ἔ., ὁπότε ἐξελέγη Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνυμφεύθη νεώτατος, ἐν Τριπόλει, τὴν Ἐρασμίαν Γεωργιάδου.

Εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρέμεινεν ἐπὶ 25 συναπτὰ ἔτη.

Τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπηρέτησεν, ὡς ὑπάλληλος καὶ μέλος τῆς Διοικήσεως, ἐπὶ 52 ἔτη.

Ὑπῆρξε Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της.

Ἐχρημάτισε δὶς Ὑπουργός· τῷ 1917 τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ τῷ 1926 τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὑπῆρξε Πρόεδρος τῶν κυριωτέρων οἰκονομικῶν Ὀργανισμῶν τῆς Χώρας, πολλῶν φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ἀθλητικῶν Ὀργανώσεων.

Ὁ μεταστὰς εἶχε τιμηθῆ διὰ πλείστων παρασήμων, κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τοῦ θανάτου του ἐτιμήθη καὶ μὲ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Φοίνικος.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΩΣ ΠΡΟΕΠΕΜΨΑΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Τὴν πρωΐαν τῆς 15 Ἰουλίου ὁ Διοικητὴς Ἰωάννης Δροσόπουλος καλέσας παρ' αὐτῷ ὑπερπεντήκοντα ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ Κ. Κ. ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὡς ἑξῆς:

«Ἐκάλεσα ὑμᾶς, κύριοι, ἵνα μὴ ἀπασχολήσω ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν ἐν ὥρᾳ ἐργασίας καὶ παρακαλῶ, ἵνα γίνητε ὑμεῖς διερμηνεῖς τῶν λόγων μου πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους· ὡς γνωρίζετε ἡ Πολιτεία τὰς τελευταίας ἡμέρας μοὶ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι προέκυψεν ἡ ἀνάγκη ν' ἀναλάβω τὴν Διοίκησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ τῆς Χώρας μας Ἱδρύματος μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ τέως Διοικητοῦ αὐτοῦ κ. Ἐμ. Τσουδεροῦ.

Συναισθανόμενος τὴν τιμὴν ἡ ὁποία προσγίνεται καὶ εἰς τὸ προσωπόν μου ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἵδρυμα τὸ ὁποῖον ἐπὶ πεντήκοντα δύο συναπτὰ ἔτη ὑπηρέτησα, ἀπεδέχθην τὸ ἀνατεθέν μοι ἀξίωμα.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι παρὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἱκανοποίησιν ἧς τὸ μέγεθος δεόντως σταθμίζω, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν λύπην διότι ἀποχωρίζομαι τῶν ἀγαπητῶν μου συνεργατῶν μεθ' ὧν τόσοι δεσμοὶ πολυετοῦς συνεργασίας μὲ συνδέουν ὥστε πρὸ τούτου ἡ φιλοδοξία μου ἦτο νὰ τερματίσω τὴν ἐπαγγελματικήν μου σταδιοδρομίαν ὡς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Δεδομένου ὅμως ὅτι πλὴν τῆς ἀπόψεως τῆς ἐξαιρετικῆς πράγματι δι' ἐμὲ τιμῆς ἐσυνήθησα νὰ τάσσω ὡς πρῶτόν μου αἴσθημα τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις μὲ περιβάλλει μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην της καὶ θεωρεῖ χρήσιμον εἰς τὴν Χώραν τὴν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος παρουσίαν μου, θὰ ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀρχάς μου καὶ τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην μου ἐὰν δὲν κατέπνιγα πᾶν ἄλλο αἴσθημα πηγάζον ἐκ τῶν, ὡς εἶπον, ἐπὶ πεντήκοντα δύο ἔτη συνθηκῶν δράσεώς μου. Ἔχω νὰ σᾶς εἴπω ἐπίσης ὅτι στερούμενοι ἐμοῦ ἔχετε πάντοτε πλησίον σας πλέον ἢ ἄξιον διάδοχόν μου τὸν κ. Ἀλέξανδρον Κοριζῆν ὅστις μὲ ὅλας τὰς ἱκανότητας αἵτινες συνοδεύουν τὸ πρόσωπόν του καὶ τὴν ἀρκετὰ νεωτέραν ἐμοῦ ἡλικίαν του, συγχρόνως δὲ καὶ μὲ τὴν πρὸς τὸ Ἵδρυμα ἀφοσίωσίν του καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς ὅλους αἰσθήματα θερμῆς ἀγάπης ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν περαιτέρω εὐημερίαν τοῦ Ἱδρύματος καὶ ὑμῶν.

Συσπειρωθῆτε ὅθεν περὶ αὐτόν, ἐργασθῆτε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Ἵδρυμα καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ τύχετε πάντοτε τῆς αὐτῆς πατρικῆς ἐκ μέρους του μεταχειρίσεως διότι πρέπει νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι εἰς πᾶν ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ ἔργον εὗρον αὐτὸν παραλλήλως πρὸς ἐμὲ πρόθυμον συνεπίκουρον».

Εἰς τὸν Διοικητὴν ἀπήντησεν ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπαλλήλων, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Γεν. Ἐπιθεωρήσεως Κεντρικοῦ καταστήματος κ. Μ. Μαυρομιχάλης ὡς ἑξῆς:

«Σεβαστὲ κ. Διοικητά,

Ἡ ἱκανοποίησίς μας διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ τόσον δικαίαν τιμήν, ἣν πρὸ ὀλίγου ἀπένειμεν Ὑμῖν ἡ Πατρίς, ἐνῷ μᾶς πληροῖ αἰσθήματος εὐλόγου ὑπερηφανείας, ὅμως, πολύ, πολὺ θὰ βραδύνῃ νὰ κατασιγάσῃ τὴν λύπην μας, γιατὶ ἡ ξεχωριστὴ φυσιογνωμία Σας δὲν θὰ σκορπίζῃ πλέον, ὡς ἐπὶ δεκαετηρίδας ἕως τώρα ἐγένετο τὴν γλυκειά της ἀνταύγεια καὶ στὶς πιὸ ἀπόμακρες γωνιὲς τοῦ Ἱδρύματος, ποὺ τόσον Σᾶς ἠγάπησεν, ἀλλὰ καὶ Σεῖς μὲ τόσην στοργὴν περιβάλλετε καὶ μὲ ἄπειρη ὁλοφάνερη θλῖψιν ἀφήνετε σήμερον.

Εὐτυχῶς διατηροῦμεν πολύτιμον ἀντιστάθμισμα καὶ ἰδιαιτέραν χαρὰν αἰσθανόμεθα διὰ τὸν ὁρισμὸν ὡς διαδόχου Σας τοῦ προσώπου τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ, ὅστις ἐκ τῶν σπλάγχνων μας καὶ αὐτὸς προερχόμενος καὶ ὁλόκληρον τὸν βίον του ἐπίσης ὑπὲρ τῆς Τραπέζης ἀφιερώσας παρέχει μὲ τὰς περικοσμούσας αὐτὸν ἀρετὰς ἀδιάσειστον δι' ὅλα ἐγγύησιν.

Τὰ ἄφθονα ἐφόδια τῆς μακρᾶς πείρας Σας καὶ τὸ κῦρος τῆς ὑπερόχου προσωπικότητός Σας ἐπιβεβλημένης ἤδη ἀπὸ μακροῦ παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς κύκλοις ἔτι δὲ καὶ πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ἀποτελοῦν τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον ὅτι θὰ δικαιωθοῦν κατὰ τὸν πληρέστερον τρόπον αἱ προσδοκίαι τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ προορισμοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ὑπὸ τὴν σοφὴν καθοδήγησίν Σας θὰ ἀκολουθήσῃ τὰς κατευθύνσεις, ἃς ἠθέλατε κρίνει ἐνδεικνυομένας διὰ τὴν καθόλου τραπεζιτικὴν εὐρυθμίαν καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ ἱστορία τῆς Τραπέζης μας, ὅταν ἐπὶ τῷ προσεχεῖ εὐχαρίστῳ γεγονότι τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100 ταετηρίδος της ἐξετάσῃ καὶ τὴν μνημειώδη ὑπερπεντηκονταετῆ ἐν αὐτῇ δρᾶσίν Σας, θὰ διαθέσῃ πρὸς τοῦτο μίαν τῶν λαμπροτέρων σελίδων της ἀναγράφουσα εἰς περίοπτον ἐν αὐτῇ θέσιν χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα «Ἰωάννης Δροσόπουλος» αἱ δὲ ἄφθαστοι τῆς Διοικήσεως ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ χειρονομίαι ἔχουν ἐπισύρει πρὸς ἀμφότερα τὰ μέλη αὐτῆς ἀμέριστον καὶ παντοτεινὴν τὴν εὐγνωμοσύνην του.

Τὰ δείγματα τῆς ἀνεξαντλήτου πρὸς ὅλους μας πατρικῆς ἀγάπης Σας εἶναι τόσον πολλαπλᾶ καὶ μεγάλα, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς λησμονήσητε, ἐξ ἄλλου καὶ Ὑμεῖς εἶσθε βέβαιος, ὅτι ἡ εἰκών Σας ἔχει μὲ τόσον ἐντόνους γραμμὰς χαραχθῇ ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νὰ παραμένῃ ἐν αὐτῇ ἐσαεὶ ἀνεξίτηλος.

Αἱ πλέον εἰλικρινεῖς εὐχαί μας ἃς Σᾶς συνοδεύουν κ. Διοικητά, εἰς κάθε Σας βῆμα, ὡς ἄγγελος φύλαξ, εἰς νέαν μακρὰν περίοδον ὑψηλῆς ἀποδόσεως, μὲ ἀδιατάρακτον πάντοτε ἀκμὴν καὶ ὑγείαν».

Μετὰ ταῦτα ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἠσπάσθησαν τὴν χεῖρα τοῦ Διοικητοῦ ἀποχωρήσαντες ἐν προδήλῳ συγκινήσει.

Ἐξ ἄλλου, τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 17 Ἰουλίου τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης πληροφορηθὲν τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ι. Δροσοπούλου συνεκεντρώθη εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς κυρίας εἰσόδου καὶ προέπεμψε τὸν ἀναχωροῦντα Διοικητὴν μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως.

Ὁ Διοικητὴς Δροσόπουλος προσῆλθε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ τελευταίαν φορὰν ἐπισήμως εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ προήδρευσε τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του.

Μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας προσφωνήσεις ὁ Διοικητὴς παρέδωσε τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν κ. Ἀλεξ. Κοριζῆν, μεθ' ὃ κατῆλθεν ἀποχωρῶν τὴν κλίμακα τῆς Διοικήσεως μὲ ἀσυγκράτητον συγκίνησιν.

Ὅταν ἀντίκρυσεν εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Διοικήσεως συγκεντρωμένους τοὺ ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσουν, ἡ συγκίνησίς του ἀπεκορυφώθη.

Ἐπεχείρησε νὰ ἀπευθύνῃ ὀλίγας λέξεις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλ' ἡ συγκίνησίς του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ὁμιλήσῃ.

Καὶ ἡ συγκίνησις τῶν ὑπαλλήλων ἦτο ἐπίσης ζωηροτάτη. Τὸν Διοικητὴν ἀποχωροῦντα συνώδευσε μέχρι τῆς ἐξωθύρας ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Κοριζῆς.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁ Διοικητὴς Δροσόπουλος κατηυθύνθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἀνέλαβε τὰ νέα του καθήκοντα ὡς Διοικητοῦ, ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς συνεργασίας μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν.

ἀπὸ νέος ἐκαλλιέργησεν ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος ἐν μέσῳ στενοχωριῶν, στερήσεων καὶ ἀντιδράσεων ἀκόμη. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἐξ ἀσήμου οἰκογενείας καταγόμενος κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπιμελείας του νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ νὰ δαμάσῃ τὰς ὑπεροψίας καὶ τὰς φιλαύτους ἀξιώσεις τῆς ἀνταγωνιζομένης πρὸς αὐτὸν ἀντιζηλίας καὶ νὰ θριαμβεύσῃ.

Μὲ πλήρη συναίσθησιν τοῦ προορισμοῦ του εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα δὲν ἐλιγοψύχησε ποτέ, δὲν ἀπεγοητεύθη ποτέ ἀλλ' ἐτράβηξε μπροστὰ ὡς γενναῖος Δωριεὺς σεμνυνόμενος διὰ τὴν καταγωγήν του καὶ ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν ὅταν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐπίζηλον περιωπὴν τὴν ὁποίαν πάντες γνωρίζομεν. Αὐτὸ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἰδιαίτερον γνώρισμα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἡ μετριοφροσύνη, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ εὐεργεσία πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πάσχοντας. Καὶ σὺ τετιμημένε συμπατριώτα, τὴν τοιαύτην συμπάθειαν ἐθεώρεις ὡς καθῆκον καὶ παρ' ὅλα τὰ ἀξιώματα παρ' ὅλας τὰς τιμὰς αἱ ὁποῖαι δικαίως σοὶ ἀπεδίδοντο οὐδέποτε ἐλησμόνεις τοὺς συνανθρώπους σου. Καὶ διὰ τοῦτο μᾶς συνεκίνει περισσότερον ἡ ἁπλότης καὶ ἡ ἀφέλεια μετὰ τῆς ὁποίας μᾶς ὑπεδέχεσο πάντοτε καὶ αἱ ὁποῖαι σέ ὕψωναν περισσότερον εἰς τὴν συνείδησίν μας ὅταν συμμετεῖχες εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Δωρικῆς ἀδελφότητος. Ἐκεῖ ἐβλέπομεν εἰς τὸ πρόσωπόν σου ἐκδηλουμένην τὴν ἁγνὴν καὶ ἀρρενωπὸν Δωρικὴν ψυχήν σου εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἰσεχώρησε δόλος καὶ δὲν ἐκλόνισαν ποτὲ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην σου αἱ τιμαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπεδαψιλεύοντο εἰς ἐσὲ καὶ ἐνομίζομεν, ὅτι ἀντενακλῶντο καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς συμπατριώτας σου. Οὔτε ἀπηρνήθης ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν τὴν ἀπὸ τῆς ταπεινῆς καλύβης ἀνύψωσίν σου εἰς καλλιμάρμαρα μέγαρα, οὐδὲ ἐλησμόνησες τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς πατρίδος τὰ ἐκδηλούμενα μὲ χάριν καὶ ὑπερηφάνειαν ὁσάκις εὑρίσκεσο εἰς κύκλους συμπατριωτῶν, ἅτινα καὶ παρέμειναν ἀμετάβλητα καθ' ὅλην τὴν ἐθνωφελῆ σταδιοδρομίαν σου. Εὐλόγως λοιπὸν θρηνοῦμεν ἡμεῖς περισσότερον παντὸς ἄλλου τὴν ἀπώλειάν σου τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ὅσον δι' ὀλίγα τέκνα της ἠσθάνθη μέχρι τοῦδε. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν πάντες ὅτι μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν ἀφήνεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας διὰ τοῦ ἀπροσδοκήτου θανάτου σου. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν λύπην ποὺ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων μας ἐπροξένησες, ἀφήνεις καὶ τὸ μέγα παράδειγμα εἰς πάντα φιλότιμον νέον ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ἰδικόν σου παράδειγμα, καὶ νὰ μιμηθῇ τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν τιμιότητά σου, διὰ νὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐπίζηλον θέσιν τὴν ὁποίαν, σύ, διὰ τόσων κόπων καὶ μόχθων ἀπέκτησες.

Καὶ τώρα ποὺ σὲ δέχεται ἡ Ἀττικὴ γῆ εἰς τοὺς κόλπους της, ἀείμνηστε συμπατριώτα, σοὶ ἀπευθύνομεν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν καὶ εὐχόμεθα τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ νὰ εἶναι ἐλαφρὸν καὶ νὰ δεχθῇ ἕνα κλάδον Δωρικῆς δάφνης ραντισμένον μὲ τὰ δάκρυα τῆς πενθούσης Πατρίδος μας.

Ὁ τελευταῖος ἐπιτάφιος ἀποχαιρετισμὸς τοῦ κ. Στυλιανοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὅλων τῶν ἀνθρώπων τὸ τέρμα τῆς δράσεως συμπίπτει νὰ εὑρίσκεται κοντὰ εἰς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς των. Ἂν αὐτὸ εἶναι κοινὸ εἰς ὅλους, γιὰ τὸν Ἰωάννη Δροσόπουλο, ὁ μοιραῖος αὐτὸς κανών, παρουσιάζει τὴν ἐξαίρεσι, ὅτι τὸ τέρμα τῆς δράσεώς του εὑρίσκεται σιμὰ εἰς τὴν ἀνατολὴν τῆς δευτέρας πεντηκονταετηρίδος τῆς δράσεώς του, γιὰ τὴν ὁποία ξεκίνησε σὰν σὲ νέα καινούργια ζωή μὲ τοὺς πιὸ αἴσιους οἰωνοὺς καὶ τὶς θερμὲς τοῦ Πανελληνίου εὐχές.

Ἔτσι συμβαίνει ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος νὰ ἀφήνῃ τὸ πνεῦμα γαληνιαῖον καὶ Ὀλύμπιος, ἀνάμεσα στὴν ὑπέροχη δύσι τῆς πεντηκονταετηρίδος ποὺ πέρασε καὶ στὴ μεγαλοπρεπῆ ἀνατολὴ τῆς πεντηκονταετηρίδος ποὺ ἄρχιζε.

Νὰ γιατὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἰωάννου

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12ῃ Ἰουλίου 1939

Πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης.

Ἀγαπητοί μου Συνεργάται,

Κληθεὶς εἰς νέαν θέσιν, τὴν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἣν ἐδέχθην ὡς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος καὶ ὑπηρεσίας ὄχι μόνον ἐμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς Τραπέζης μας πρὸς τὸ Ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήσαμεν, πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, ἀποχωρῶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἣν ἐπὶ 52 συνεχῆ ἔτη τῆς ζωῆς μου ὑπηρέτησα καὶ ἠγάπησα.

Οὐχὶ ἄνευ λύπης καὶ μελαγχολίας ἀπέρχομαι τῆς Τραπέζης καὶ ἀποχωρίζομαι ἀπὸ τοὺς ἀγαπητοὺς συνεργάτας μου, μὲ τοὺς ὁποίους τόσοι δεσμοὶ ἀμοιβαίων αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως καὶ τόσαι συγκινητικαὶ καὶ ἀνεξάλειπτοι ἀναμνήσεις μὲ συνδέουν.

Ἡ περίοδος, καθ' ἣν ὑπηρέτησα καὶ ἐγὼ τὴν Τράπεζαν, ἐν στενῇ καὶ κατὰ πάντα ὠφελίμῳ συνεργασίᾳ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ, μὲ φωτεινὸν ὁδηγὸν τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων προκατόχων μας καὶ τὴν ὡραίαν ἱστορίαν τῆς Τραπέζης μας, ὑπῆρξε γόνιμος εἰς δρᾶσιν, εἰς ἀνάπτυξιν καὶ εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ὅλοι μαζὶ ἐργάται τοῦ καλοῦ τοῦ Ἱδρύματος, τῆς προόδου του καὶ τῶν προσφερθεισῶν δι' αὐτοῦ ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν, ὑπήρξαμεν εὐτυχεῖς διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν μόχθων μας ἐν τῷ καλῷ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς Πατρίδος. Εὑρέθημεν οὐχὶ ἅπαξ πρὸ δυσχερειῶν καὶ στενοχωριῶν μεγάλων, ἀλλὰ πάντοτε ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἀλληλεγγύη ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ μέχρι καὶ τοῦ κατωτάτου λειτουργοῦ, ὑπῆρξε τόση ὥστε νὰ ὑπερβληθοῦν αὗται καὶ νὰ ἐνταθῇ ἡ πρὸς τὴν πρόοδον πορεία τῆς Τραπέζης.

Ἀποχωρῶν τῆς Τραπέζης μας, τῆς ὁποίας μετ' οὐ πολὺ θὰ κληθῶμεν νὰ ἑορτάσωμεν τὴν συμπλήρωσιν ἑκατὸν ἐτῶν ἐπιτυχοῦς τραπεζιτικῆς ζωῆς, εἶμαι ἥσυχος διὰ τὸ μέλλον της καὶ ἔχω πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀναπτυσσομένη καὶ προοδεύουσα, νὰ δικαιώνῃ τὰς ἐπ' αὐτὴν ἐλπίδας ὅλων μας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Διότι ἡ Τράπεζά μας περικλείει ἐν ἑαυτῇ καὶ δύναμιν καὶ ζωτικότητα μεγάλην, ὥστε νὰ σημειώσῃ νέαν λαμπρὰν περίοδον γονίμου δράσεως καὶ ἐθνικῆς ἀποστολῆς. Διότι ὁ ἐν τῇ Διοικήσει διάδοχός μου θὰ ζητηθῇ ἀσφαλῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ συναδέλφου μου, ὃν ἐγνώρισα ὡς τὸν μᾶλλον ἄξιον νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν ταύτην καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ μὲ ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἑνὸς Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς περικοσμούμενον ἀπὸ μεγάλα ἠθικὰ προσόντα καὶ εὐρεῖαν πεῖραν κτηθεῖσαν ἐν τῇ μακρᾷ του ὑπηρεσίᾳ ἐν τῇ Τραπέζῃ, εἰς ἣν μετ' ἀφοσιώσεως προσέφερε τὰς δυνάμεις του. Καὶ τέλος διότι ἔχει προσωπικὸν ἱκανόν, φιλότιμον καὶ ἀφωσιωμένον, δεδοκιμασμένον εἰς εὐτυχεῖς καιροὺς ἀλλὰ καὶ δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐξαίρετα προσόντα εἶμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω καὶ διακηρύξω.

Παρακαλῶ νὰ συσπειρωθῆτε ὅλοι σας περὶ τὴν νέαν σας Διοίκησιν, νὰ ἐξακολουθῆτε μὲ ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν νὰ ἐκτελῆτε τὸ καθῆκόν σας, ἀφιεροῦντες ὅλας σας τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγαπητῆς μας Τραπέζης καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐτυχήσητε νὰ ἴδητε τοὺς μόχθους σας στεφομένους μὲ νέας ἐπιτυχίας.

Καλούμενος εἰς τὰ νέα μου καθήκοντα, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους καὶ ὅλας σας ἀνεξαιρέτως, τὴν εὐγνωμοσύνην μου τὴν βαθεῖαν διὰ τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν μοὶ παρέσχετε, συνδρομὴν τῆς ὁποίας τὸ μέγεθος καὶ ἀξίαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠδυνάμην νὰ βεβαιώσω καὶ νὰ ἐκτιμήσω καὶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλατε πάντοτε καὶ τὴν ὁποίαν τόσον συγκινητικῶς ἐξεδηλώσατε κατὰ τὴν ἀποχώρησίν μου. Ἡ ἀνάμνησις τῆς συνεργασίας μας καὶ τὰ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ παύσουν νὰ μᾶς συνδέουν, μὲ συνοδεύουν εἰς τὴν νέαν μου θέσιν ὡς ἕνα μέγα ἠθικὸν στήριγμα καὶ βοήθημα διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν νέαν μου ἀποστολήν, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐτίμησε τὸ Κράτος.

Ἀπὸ τὴν νέαν μου θέσιν θὰ ἐξακολουθῶ νὰ περιβάλλω τὸ Ἵδρυμα καὶ ὅλους σας μὲ ἀγάπην, δὲν θὰ παύσω μὲ στοργὴν νὰ παρακολουθῶ τὰς προόδους σας καὶ θὰ εἶμαι ἕτοιμος πάντοτε νὰ προσφέρω καὶ ἐγὼ τὴν συνδρομήν μου διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀγαπητῆς μας Τραπέζης, συσφίγγων ἔτι μᾶλλον καὶ ἐνισχύων τοὺς δεσμοὺς μιᾶς στενῆς καὶ ὠφελίμου συνεργασίας τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἱδρύματος, ὅπερ θὰ διοικῶ καὶ τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἱδρύματος τῆς Χώρας, ὅπερ καταλείπω.

Εὐχόμενος εὐτυχίαν καὶ πρόοδον εἰς τὴν Τράπεζάν μας, ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν σας καὶ καλὴν ἀπόδοσιν τῶν μόχθων σας.

Σφίγγω σὲ ὅλους καὶ ὅλας τὸ χέρι μὲ ἀγάπην.

Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΥΠΟ)ΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τὸ Τμῆμα Ἐπιθεωρήσεως ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Διοικητὴς Δροσόπουλος ἀπηύθυνε πρὸς τὴν οἰκογένειάν του τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Τὸ Τμῆμα Ἐπιθεωρήσεως Ὑπ)των Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ οὗ προῆλθε καὶ πρὸς τ' ἀνώτατα ἐν τῇ Τραπέζῃ ἀξιώματα ἐχώρησεν ὁ ἀοίδιμος σύζυγος, πατὴρ ὑμῶν καὶ ἀληθινὸς πατὴρ ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἦτο φυσικὸν νὰ αἰσθανθῇ, ὡς καὶ πράγματι ᾐσθάνθη, βαθύτερον τὸ πλῆγμα καὶ ὀξύτερον τὸν πόνον ἐπὶ τῇ τόσον ἀδοκήτῳ στερήσει τοῦ ἀλησμονήτου ἀνδρός.

»Συνεχόμενον λοιπὸν ἐκ θλίψεως προσέρχεται μετ' εὐλαβείας καὶ ἐκφράζει ὑμῖν τὴν βαθεῖαν ὀδύνην του, μετέχον ὁλοψύχως τοῦ λυγροῦ ὑμῶν πένθους.

»Τὸν Ἰωάννην Δροσόπουλον δὲν πενθεῖ μόνον ἡ οἰκογένειά του, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, οἱ ποικιλώνυμοι ὀργανισμοί, τοὺς ὁποίους ὡς δρῦς ὑψικάρηνος ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐσκίασε καὶ ἔθαλψε καὶ προήγαγε καὶ ἐφ' ὧν ἀνεξίτηλον ἀπετύπωσε τὴν σφραγῖδα τῆς ἰσχυρᾶς προσωπικότητός του, ἀλλὰ καὶ ἑσμὸς δυσεξαρίθμητος οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, ἅτινα πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ἐπροστάτευσε καὶ εὐηργέτησεν ὁ ὄντως γενναῖος ἀνήρ, ὅστις, παρεκτὸς τῶν πλείστων ἄλλων πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀρετῶν του, ὑπῆρξε καὶ ὁ τελειότερος, ὁ ἀπαράμιλλος ἐκπρόσωπος τῆς εὐποιΐας, τῆς ἐμπράκτου ταύτης ἐκδηλώσεως τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τῆς ἀρετῆς τῶν ἀρετῶν, ἥτις ἀνυψοῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν οὐρανόν».

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ ΛΟΓΟΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος

Δροσοπούλου λάμπει τόσο πολύ, λάμπει γιατὶ τὸ φωτίζουν δυὸ ἥλιοι.

Λάμπει ἀκόμη τὸ ἔργο τοῦ ἐπιφανοῦς νεκροῦ, γιατὶ πέρα καὶ πέρα, καταυγάζεται ἀπὸ τὴν πεφωτισμένη διάνοιά του καὶ τὶς ζωηρὲς ἀνταύγειες τῶν ἀρετῶν του, ποὺ ὅλες μαζύ, λαμπυρίζουν σὰν πολύτιμα διαμάντια, στὸ ἀμάραντο στεφάνι τῆς τιμῆς ποὺ καταθέτει σήμερα στὸν τάφο του ἡ ἀγαπημένη του Πατρίδα, στὴν οἰκονομικὴ διαδρομὴ τῆς ὁποίας, τὴν ἠκολούθησε ἀκούραστος ἀγωνιστὴς πενῆντα κι' ἀκόμη χρόνια.

Ἡ Δωρὶς ποὺ εἶναι ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς του, κλαίει σήμερα, μὲ ἐλεγειακὸ παράπονο τὴν ἀπώλεια τοῦ ἐπιφανοῦς τέκνου της. Καὶ οἱ Δωριεῖς θρηνοῦν κι' αὐτοὶ τὸ θάνατο τοῦ Κορυφαίου των.

Στὴν πένθιμη αὐτὴ ὥρα, ὁ νοῦς βρίσκει καιρὸ νὰ συλλογισθῇ, ὅτι ἂν οἱ Πανάρχαιοι Δωριεῖς οἱ Ἱδρυταὶ τῶν Δελφικῶν Ἀμφικτυονιῶν δὲν ἠδυνήθησαν ἐκεῖ εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν νὰ ἔχουν, ὅπως πολλοὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι μετεῖχον εἰς αὐτάς, πλούσιον ἐξ ἀναθημάτων Θησαυρὸν διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, οἱ σύγχρονοι Δωριεῖς, μένουν μὲ τὴν μεγίστην ἱκανοποίησιν, ὅτι ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν μέγαν «Θησαυρόν» των. Καὶ ὁ Θησαυρός των αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, ὁ Πρωταθλητὴς τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ἐμπνεύσεων καὶ δημιουργιῶν τῆς χώρας μας, ὁ ἀναστηλωτὴς τῆς οἰκονομικῆς της πίστεως, ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς τοῦ οἰκονομικοῦ της γιγαντώματος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, ποὺ σὲ ἀρχαιοπρεπεῖς ἑξαμέτρους, ἡ Πατρὶς θὰ μνημονεύῃ τὸ Ἔργο του.

Αἰωνία του ἡ μνήμη!

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς τετάρτης σελίδος

ληνικὴ Τηλεφωνικὴ Ἑταιρία, τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Χρηματιστῶν καὶ Μεσιτῶν, ἡ Α. Ε. Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου, τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἡ Γενικὴ Ἑταιρία Τσιμέντων, τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος, ἡ Ἑλληνικὴ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία, ἡ Ἕνωσις Βιομηχανιῶν Ἠλεκτρισμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Φωταερίου, ἡ Ἑταιρία Ἠλεκτρικῶν Λαμπτήρων, ὁ Σύλλογος Πενταγιῶν, ἡ Ἑταιρία ΣΠΑΠ, ἡ Ἑταιρία Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν, ἡ Ἑταιρία Ἀποξηράνσεων καὶ Ἐκμεταλλεύσεων «Λυσιμαχία», ἡ Ἑταιρία «Πειραϊκὴ-Πατραϊκή», τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, οἱ Ἑλληνικοὶ Ἠλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι, ἡ Ἑταιρία Ἐμπλουτισμοῦ τῶν Ὑδάτων τῆς Λίμνης τοῦ Μαραθῶνος, ἡ Ἑταιρία «Ἀνδρέας Π. Καμπᾶς», ἡ κοινοτικὴ Ἐπιτροπὴ «Ἑκάλης», ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, ἡ Ἑταιρία τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, ἡ Ἑταιρία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ὁ Σύνδεσμος Ἀλευροβιομηχάνων, ἡ Ἀνεξάρτητος Προσφυγικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ Ἑταιρία «Ἔρθα», τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, ἡ Ἕνωσις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἡ Μεταξοϋφαντουργία «Χρυσαλλίς», τὸ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», ὁ Σύνδεσμος προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρίας «Γλαῦκος», ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως, ἡ Ἐπιτροπὴ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἡ Ἑταιρία «Γαλιλαῖος», ἡ Τράπεζα Καραβασίλη, ἡ Ἑταιρεία Καμμένων Βούρλων, ἡ Ἑταιρία «Γλαῦκος», ἡ Ἑταιρία Ἑλληνικῶν Ξενοδοχείων Λάμψα, ἡ Ἐφορία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φιλοθέης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι Ὀργανισμοί, κοινωφελῆ Ἱδρύματα καὶ Ἑταιρίαι.

Τόση ἦτο ἡ πληθὺς τῶν ἐκδοθέντων ψηφισμάτων, ὥστε ἐπὶ ἡμέρας αἱ ἐφημερίδες διέθετον ὁλοκλήρους σελίδας διὰ τὴν δημοσίευσίν των.

Ἐξ ἄλλου διετέθησαν μεγάλα ποσὰ ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Διοικητοῦ Δροσοπούλου.